

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 21 september 2023 *

Innehållsförteckning

I.	Tillämpliga bestämmelser	5
	A. WTO-rätt	5
	B. Unionsrätt	6
II.	Bakgrund till tvisten	10
III.	Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen	10
IV.	Parternas yrkanden	12
V.	Prövning av överklagandet	13
	A. Huruvida talan vid tribunalen kan tas upp till prövning	13
	1. Frågan huruvida CCCME har talerätt för egen räkning	14
	a) Parternas argument	14
	b) Domstolens bedömning	15
	2. Om CCCME:s behörighet att företräda sina medlemmar vid domstol	19
	a) Parternas argument	19
	b) Domstolens bedömning	19
	3. Rättsenligheten av de fullmakter som de nio övriga klagandena har lämnat till sina advokater	21
	a) Parternas argument	21
	b) Domstolens bedömning	21

* Rättegångsspråk: engelska.

4. Yrkanden avseende upptagande till sakprövning av talan vid tribunalen	22
B. Prövning i sak	23
1. Den första grunden	23
a) Parternas argument	23
b) Domstolens bedömning	24
1) Inledande synpunkter	24
2) Den första grundens första del	25
3) Den första grundens andra del	28
2. Den andra grunden	30
a) Parternas argument	30
b) Domstolens bedömning	31
3. Den tredje grunden	32
a) Den tredje grundens första del	32
1) Parternas argument	32
2) Domstolens bedömning	32
b) Den tredje grundens andra del	34
1) Parternas argument	34
2) Domstolens bedömning	35
4. Den fjärde grunden	37
a) Parternas argument	37
b) Domstolens bedömning	37
5. Den femte grunden	40
a) Inledande synpunkter	40
b) Den femte grundens första del	40
1) Parternas argument	40
2) Domstolens bedömning	41
Rättegångskostnader	45

”Överklagande – Dumpning – Genomförandeförordning (EU) 2018/140 – Import av vissa artiklar av gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina och Indien – Slutgiltig antidumpningstull – Talan om ogiltigförklaring – Upptagande till prövning – Talerätt – Intresseorganisation för exportörer – Förordning (EU) 2016/1036 – Artikel 3.2, 3.3, 3.6 och 3.7 – Skada – Beräkning av importvolymen – Faktiska bevis – Objektiv bedömning – Extrapolering – Beräkning av produktionskostnaden för industrin inom Europeiska unionen – Koncerninterna fakturerade priser – Orsakssamband – Bedömning av skadan för varje segment för sig – Föreligger inte – Artikel 6.7 – Artikel 20.2 och 20.4 – Processuella rättigheter”

I mål C-478/21 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 2 augusti 2021,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, Beijing (Kina),

Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Cangzhou City (Kina),

Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City (Kina),

Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Sanshengyuan Town (Kina),

Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Xiaozhai Town (Kina),

Heping Cast Co. Ltd Yi County, Liang Village (Kina),

Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, Xiaozhai Town,

Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Shenshan (Kina),

Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory, Wangwu Town (Kina),

Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd, Beiluo Town (Kina),

företrädta av R. Antonini, avvocato, B. Maniatis och E. Monard, avocats,

klagande,

i vilket de andra parterna är:

Europeiska kommissionen, inledningsvis företräd av T. Maxian Rusche och P. Němečková, därefter av K. Blanck, P. Němečková och T. Maxian Rusche, och slutligen av T. Maxian Rusche och P. Němečková, samtliga i egenskap av ombud,

svarande i första instans,

EJ Picardie, Saint-Crépin Ibouvillers (Frankrike),

Fondatel Lecomte, Andenne (Belgien),

Fonderies Dechaumont, Muret (Frankrike),

Fundiciones de Ódena SA, Ódena (Spanien),

Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Rahden (Tyskland),

Saint-Gobain Construction Products UK Ltd, East Leake (Förenade kungariket),

Saint-Gobain PAM Canalisation, tidigare Saint-Gobain PAM, Pont-à-Mousson (Frankrike),

Ulefos Oy, Vanda (Finland),

inledningsvis företrädda av M. Hommé och B. O'Connor, avocats, därefter av M. Hommé, B. O'Connor, avocats, och U. O'Dwyer, solicitor,

intervenienter i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen),

sammansatt av avdelningsordföranden A. Prechal (referent) samt domarna M.L. Arastey Sahún, F. Biltgen, N. Wahl och J. Passer,

generaladvokat: L. Medina,

justitiesekreterare: handläggaren M. Longar,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 5 oktober 2022,

och efter att den 16 februari 2023 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (Kinas handelskammare för import och export av maskiner och elektroniska produkter, nedan kallad CCCME) samt Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Heping Cast Co. Ltd Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory et Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd (nedan kallade de nio övriga klagandena) har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 19 maj 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products m.fl./kommissionen (T-254/18, EU:T:2021:278) (nedan kallad den överklagade domen), genom vilken tribunalen ogillade klagandenas talan om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/140 av den 29 januari 2018 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av vissa

artiklar av gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina samt om avslutande av undersökningen av import av vissa artiklar av gjutjärn med ursprung i Indien (EUT L 25, 2018, s. 6, nedan kallad den omtvistade förordningen), i den mån förordningen berör klagandena.

I. Tillämpliga bestämmelser

A. WTO-rätt

2 Genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 38, s. 13) godkände Europeiska unionens råd avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO), som undertecknades i Marrakech den 15 april 1994, samt de avtal som återges i bilagorna 1–3 till detta avtal, däribland avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (EGT L 336, 1994, s. 103; svensk specialutgåva, område 1, volym 38, s. 105) (nedan kallat antidumpningsavtalet).

3 Artikel 3.1 i antidumpningsavtalet har följande lydelse:

”Fastställande av skada enligt artikel VI i [Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) 1994] skall grundas på faktiska bevis och inbegripa en objektiv granskning av såväl (a) omfattningen av den dumpade importen och dess inverkan på priser på den inhemska marknaden för varor av samma slag, som (b) denna imports inverkan på inhemska tillverkare av sådana varor.”

4 I artikel 6.11 i antidumpningsavtalet anges följande:

”I detta avtal inbegriper uttrycket ’berörda parter’

- i) exportör, utländsk tillverkare eller importör av en vara som är föremål för undersökning, eller handels- eller företagsorganisation där majoriteten av medlemmarna tillverkar, exporterar eller importerar denna vara,
- ii) den exporterande medlemmens regering, och
- iii) tillverkare av vara av samma slag i den importerande medlemmen eller handels- eller företagsorganisation där majoriteten av medlemmarna tillverkar vara av samma slag inom den importerande medlemmens territorium.

Denna uppräknings förhindrar inte att en medlem även kan behandla andra inhemska eller utländska parter som berörda parter.”

B. Unionsrätt

- 5 I skäl 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21) (nedan kallad grundförordningen), anges följande:

”Det är nödvändigt att precisera på vilket sätt berörda parter bör underrättas om vilka uppgifter myndigheterna kräver. Berörda parter bör ges tillräckliga möjligheter att framlägga all relevant bevisning och försvara sina intressen. Det är också lämpligt att klart ange vilka regler och förfaranden som ska följas vid undersökningen, särskilt reglerna om hur berörda parter ska ge sig till känna, framföra sina synpunkter och lämna uppgifter inom bestämda tidsfrister för att dessa synpunkter och uppgifter ska kunna beaktas. Det är även lämpligt att fastställa de villkor enligt vilka en berörd part får ta del av och yttra sig om de uppgifter som lämnats av andra berörda parter. Medlemsstaterna och kommissionen bör även samarbeta vid inhämtandet av uppgifter.”

- 6 I artikel 1.4 i grundförordningen anges följande:

”Vid tillämpningen av denna förordning avses med likadan produkt en produkt som är identisk med, dvs. i alla avseenden likadan som, produkten i fråga, eller, om en sådan produkt inte finns, en annan produkt som har egenskaper som nära påminner om den berörda produktens egenskaper, även om den inte i alla avseenden är likadan.”

- 7 I grundförordningens artikel 3, som har rubriken ”Fastställande av skada”, föreskrivs följande:

”1. Enligt denna förordning ska, om inte annat anges, begreppet skada avse väsentlig skada för unionsindustrin, risk för väsentlig skada för unionsindustrin eller avsevärd försening av etablerandet av sådan industri och begreppet ska tolkas enligt bestämmelserna i denna artikel.

2. Fastställande av skada ska grundas på faktiska bevis och ska innebära en objektiv granskning av såväl

a) den dumpade importens omfattning och inverkan på priserna på unionsmarknaden för likadana produkter, som

b) denna imports inverkan på unionsindustrin.

3. Med avseende på den dumpade importens omfattning ska det övervägas huruvida en betydande ökning av dumpad import ägt rum antingen i absoluta tal eller i förhållande till produktion eller konsumtion i unionen. Vad avser den dumpade importens inverkan på priserna ska det övervägas huruvida de dumpade importprodukterna sålts till betydligt lägre pris än priset för den likadana produkten framställd av unionsindustrin, eller om denna import annars leder till att priserna sänks väsentligt eller till att väsentliga prisökningar som annars skulle ha ägt rum förhindras. Varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.

...

5. Granskningen av den dumpade importens inverkan på den berörda unionsindustrin ska innefatta en bedömning av alla relevanta ekonomiska faktorer och förhållanden som har betydelse för industrins tillstånd, inbegripet den omständigheten att en industri ännu inte har

återhämtat sig från verkan av tidigare dumpning eller subventionering, storleken på den faktiska dumpningsmarginalen, faktisk och möjlig nedgång i försäljning, vinst, tillverkningsvolym, marknadsandel, produktivitet, avkastning på investeringar och kapacitetsutnyttjande, faktorer som påverkar unionspriser, faktiska och möjliga negativa verkningar på likviditetsflödet, lagerhållning, sysselsättning, löner, tillväxt och förmåga att anskaffa kapital eller investeringsmedel. Denna uppräkningslista är inte uttömmande och varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.

6. Av den relevanta bevisning som framläggs enligt punkt 2 ska det framgå att den dumpade importen vållar skada i den mening som avses i denna förordning. Detta innebär särskilt att det påvisas att den omfattning eller de prisnivåer som avses i punkt 3 ligger bakom den inverkan på unionsindustrin som avses i punkt 5 och att denna inverkan är så omfattande att den kan betecknas som väsentlig.

7. Andra kända faktorer utöver den dumpade importen vilka samtidigt med denna skadar unionsindustrin ska även granskas för att säkerställa att den skada som vållas av dessa faktorer inte tillskrivs den dumpade importen enligt punkt 6. Faktorer som kan beaktas i detta sammanhang inbegriper: omfattningen av och priserna på importprodukter som inte säljs till dumpade priser, minskad efterfrågan eller förändringar i konsumtionsmönstren, handelsbegränsande åtgärder som tillämpas av och konkurrens mellan producenter i tredjeländ och unionsproducenter och unionsindustrins tekniska utveckling, exportutveckling och produktivitet.

...”

8 I artikel 5.10 och 5.11 i grundförordningen föreskrivs följande:

”10. I tillkännagivandet om att ett förfarande inleds ska det meddelas att en undersökning har påbörjats, anges den produkt och de länder som berörs, ges en sammanfattning av de uppgifter som har tagits emot och föreskrivas att alla relevanta uppgifter ska lämnas till kommissionen.

Vidare ska de tidsfrister anges inom vilka berörda parter ska ge sig till känna och skriftligen lämna sina synpunkter och uppgifter om dessa synpunkter och uppgifter ska kunna beaktas vid undersökningen. I tillkännagivandet ska även anges den tid inom vilken berörda parter kan begära att bli hörda av kommissionen enligt artikel 6.5.

11. Kommissionen ska underrätta de exportörer, importörer och intresseorganisationer för dessa som den vet är berörda samt exportlandets företrädare och de klagande om att förfarandet har inletts och ska, med hänsyn tagen till skyddet av konfidentiella uppgifter, tillställa de kända exportörerna och myndigheterna i exportlandet den fullständiga texten till det skriftliga klagomål som har mottagits enligt punkt 1 och på begäran även göra den tillgänglig för andra berörda parter. Om antalet berörda exportörer är mycket stort kan den fullständiga texten till klagomålet i stället tillställas endast myndigheterna i exportlandet eller den berörda handelsorganisationen.”

9 I artikel 6 i grundförordningen, som har rubriken ”Undersökningen”, föreskrivs följande:

”1. Efter det att förfarandet har inletts ska kommissionen i samarbete med medlemsstaterna inleda en undersökning på unionsnivå. Denna undersökning ska omfatta såväl dumpning som skada och dessa företeelser ska undersökas samtidigt.

...

3. Kommissionen får begära att medlemsstaterna lämnar uppgifter, och medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att verkställa en sådan begäran.

De ska sända kommissionen de begärda uppgifterna tillsammans med resultaten av alla inspektioner, kontroller eller undersökningar som utförts.

Om dessa uppgifter är av allmänt intresse eller om en medlemsstat så begär ska kommissionen vidarebefordra dem till medlemsstaterna, under förutsättning att uppgifterna inte är konfidentiella, i vilket fall en icke-konfidentiell sammanfattning ska vidarebefordras.

4. Kommissionen får anmoda en medlemsstat att utföra alla nödvändiga kontroller och inspektioner, särskilt hos importörer, handlare och unionsproducenter, samt att utföra undersökningar i tredjeland, under förutsättning att de berörda företagen ger sitt samtycke och att regeringen i landet i fråga har blivit officiellt underrättad och inte gör några invändningar.

Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att verkställa sådana anmodanden från kommissionens sida.

Om kommissionen eller en medlemsstat så begär, ska tjänstemän från kommissionen bemyndigas att biträda medlemsstaters tjänstemän vid fullgörandet av deras åligganden.

5. De berörda parter som har givit sig till känna enligt artikel 5.10 ska höras om de har lämnat en skriftlig begäran om detta inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet i *Europeiska unionens officiella tidning* och därvid visat att de är berörda parter som troligen kommer att beröras av resultatet av förfarandet och att det finns särskilda skäl att höra dem.

...

7. De klagande, importörer och exportörer och deras intresseorganisationer, användare och konsumentorganisationer som har givit sig till känna enligt artikel 5.10, samt företrädare för exportlandet, kan på skriftlig begäran få granska alla de uppgifter som har gjorts tillgängliga av någon av parterna i undersökningen, till skillnad från interna handlingar som upprättats av myndigheterna i unionen eller dess medlemsstater, under förutsättning att dessa har betydelse för framläggandet av deras sak och att de inte är konfidentiella i den mening som avses i artikel 19 och att de används i undersökningen.

Dessa parter får bemöta uppgifterna, och deras synpunkter ska beaktas i den mån de är tillräckligt väl underbyggda.

...

9. I fråga om förfaranden som inleds enligt artikel 5.9 ska en undersökning om möjligt avslutas inom ett år. Sådana undersökningar ska under alla omständigheter avslutas inom 15 månader efter det att de inleddes i överensstämmelse med undersökningsresultaten enligt artikel 8 för åtaganden och enligt artikel 9 för slutgiltiga åtgärder.”

10 I grundförordningens artikel 17, som har rubriken ”Stickprov”, anges följande:

”1. I de fall där antalet klagande, exportörer eller importörer, slag av produkter eller transaktioner är stort får undersökningen begränsas till ett rimligt antal parter, produkter eller transaktioner genom statistiskt representativa stickprov som utförs på grundval av de uppgifter som är tillgängliga när urvalet görs, eller till den största representativa produktions-, försäljnings- eller exportvolym som rimligen kan undersökas inom den tid som står till förfogande.

2. Det slutliga urvalet av parter, slag av produkter eller transaktioner som görs i enlighet med dessa bestämmelser om stickprov ska kommissionen ansvara för, men urvalet ska helst göras i samråd med de berörda parterna och med deras samtycke, under förutsättning att dessa parter inom tre veckor efter det att undersökningen inletts givit sig till känna och lämnat tillräckliga uppgifter för att ett representativt stickprov ska kunna göras.

...”

11 I grundförordningens artikel 20, som har rubriken ”Utlämnande av uppgifter”, föreskrivs följande:

”1. De klagande, importörer, exportörer och deras intresseorganisationer, samt företrädare för exportlandet, får begära att uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för införandet av provisoriska åtgärder lämnas ut. En sådan begäran ska göras skriftligen omedelbart efter det att de provisoriska åtgärderna har införts och uppgifterna ska därefter så snart som möjligt lämnas ut skriftligen.

2. De parter som avses i punkt 1 får begära att slutligen få ta del av de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka man avser att rekommendera att slutgiltiga åtgärder införs eller att en undersökning eller ett förfarande avslutas utan att åtgärder införs, varvid särskild hänsyn ska tas till utlämnandet av sådana omständigheter och överväganden som skiljer sig från dem som låg till grund för de provisoriska åtgärderna.

3. En begäran om att slutligen få ta del av uppgifter enligt punkt 2 ska lämnas skriftligen till kommissionen och, om en provisorisk tull har tillämpats, vara kommissionen till handa senast en månad efter det att införandet av tullen i fråga offentliggjordes. Om en provisorisk tull inte har tillämpats ska parterna ges tillfälle att begära ett slutligt utlämnande av uppgifterna inom den tidsfrist som fastställs av kommissionen.

...”

12 Artikel 21.2 i grundförordningen har följande lydelse:

”För att få fram ett ordentligt underlag som gör det möjligt för myndigheterna att beakta alla synpunkter och uppgifter när de fattar beslut om huruvida det ligger i unionens intresse att införa åtgärder, kan de klagande, importörerna och deras intresseorganisationer, företrädare för användare och konsumentorganisationer ge sig till känna och lämna uppgifter till kommissionen inom de tidsfrister som anges i tillkännagivandet om inledande av antidumpningsundersökningen. Dessa uppgifter eller lämpliga sammanfattningar därav ska göras tillgängliga för de övriga parter som anges i denna artikel, vilka ska ha rätt att yttra sig över uppgifterna.”

II. Bakgrund till tvisten

- 13 Bakgrunden till tvisten, såsom den beskrivs i punkterna 1–9 i den överklagade domen, kan sammanfattas enligt följande.
- 14 Den 31 oktober 2016 ingav sju tillverkare av gjutjärnsartiklar i unionen ett klagomål till kommissionen i syfte att kommissionen skulle inleda ett antidumpningsförfarande rörande import av vissa artiklar av gjutjärn med ursprung i Kina och Indien. Detta klagomål stöddes av två andra tillverkare av gjutjärn i unionen (dessa nio tillverkare kallas nedan de nio klagande tillverkarna).
- 15 Den 10 december 2016 offentliggjorde kommissionen ett tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av vissa artiklar av gjutjärn från Folkrepubliken Kina och Indien (EUT C 461, 2016, s. 22). Den produkt som avses i detta förfarande är manhålsluckor. Den definierades i punkt 2 i detta meddelande som vissa artiklar av gjutjärn med fjällig grafit (gråjärn) eller gjutjärn med sfäroidiserad grafit (segjärn), och delar därav, avsedda för att täcka marksystem eller underjordiska system och/eller öppningar till marksystem eller underjordiska system, och att ge tillgång till marksystem eller underjordiska system och/eller ge insyn till marksystem eller underjordiska system (nedan kallad den berörda produkten).
- 16 Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden 1 oktober 2015–30 september 2016 (nedan kallad undersökningsperioden). Undersökningen av de utvecklingstendenser som var relevanta för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2013 till och med den 30 september 2016 (nedan kallad den bedömda perioden).
- 17 CCCME är en sammanslutning enligt kinesisk rätt i vilken kinesiska exporterande tillverkare av den berörda produkten är medlemmar. CCCME deltog i antidumpningsförfarandet rörande importen av den berörda produkten. De nio övriga klagandena är nio kinesiska exporterande tillverkare av den berörda produkten, av vilka två ingick i det urval av kinesiska exporterande tillverkare som kommissionen gjorde för stickprovet i undersökningen.
- 18 Kommissionen antog genomförandeförordning (EU) 2017/1480 den 16 augusti 2017, varvid en provisorisk antidumpningstull infördes på import av vissa artiklar av gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 211, 2017, s. 14) (nedan kallad den provisoriska förordningen).
- 19 Den 29 januari 2018 antog kommissionen den omtvistade förordningen genom vilken den införde en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa artiklar av gjutjärn med ursprung i Kina.

III. Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

- 20 Klagandena väckte talan om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 23 april 2018.
- 21 Genombeslut av den 24 oktober 2018 tillät ordföranden på första avdelningen vid tribunalen EJ Picardie, Fondatel Lecomte, Fonderies Dechaumont, Fundiciones de Ódena SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint Gobain Construction Products UK Ltd, Saint Gobain PAM Canalisation, tidigare Saint-Gobain PAM, och Ulefos Oy (nedan kallad intervenienterna) att intervensera till stöd för kommissionens yrkanden.

- 22 Klagandena åberopade sex grunder till stöd för sin talan vid tribunalen. Kommissionen ifrågasatte dels huruvida talan kunde tas upp till prövning, dels huruvida talan var välgrundad.
- 23 Vad gäller frågan huruvida talan kan tas upp till prövning är det endast tribunalens bedömning av CCCME:s talerätt för egen räkning och för medlemmarnas räkning och av de fullmakter som de nio övriga klagandena gett sina advokater för att företräda dem vid domstol som är relevant inom ramen för detta överklagande.
- 24 Vad gäller CCCME:s möjlighet att vid domstol agera för egen räkning för att tillvarata sina processuella rättigheter, har kommissionen gjort gällande att CCCME inte kan göra detta, eftersom processuella rättigheter felaktigt tilldelades CCCME under det administrativa förfarandet. Tribunalen avtog denna invändning om rättegångshinder och anförde därvid i huvudsak att CCCME under hela det administrativa förfarandet hade betraktats som en berörd part som skulle ges processuella rättigheter och att en felaktighet i detta avseende, även om den skulle styrkas, inte kan påverka de rättigheter som erkänts och tilldelats under det administrativa förfarandet.
- 25 Vad gäller CCCME:s talerätt för sina medlemmars räkning avtog tribunalen kommissionens invändning att CCCME inte kunde företräda sina medlemmar vid domstol med anledning av att den inte var en intresseorganisation i den mening som avses i medlemsstaternas gemensamma rättstradition. Enligt tribunalen uppställs inte något sådant krav för att en sammanslutning ska kunna agera för sina medlemmars räkning vid unionsdomstolarna.
- 26 Vad gäller de fullmakter som de nio övriga klagandena gett sina advokater har kommissionen gjort gällande att dessa inte var giltiga med anledning av att ställningen avseende undertecknarna inte var klart definierad och att det inte hade styrkts att undertecknarna var behöriga att underteckna dessa fullmakter. Tribunalen avtog denna invändning med motiveringen att dess rättegångsregler inte krävde att det bevisades att en fullmakt som getts till en advokat hade upprättats av en person som var behörig för detta ändamål.
- 27 Vad gäller frågan huruvida klagandenas talan är välgrundad är det endast tribunalens bedömning av den första och den femte delen av den första grunden, den andra och den tredje delen av den andra grunden och den andra och den tredje delen av den tredje grunden som är relevant inom ramen för detta överklagande.
- 28 Inom ramen för prövningen av den första delen av den första grunden avtog tribunalen klagandenas invändningar mot de justeringar som kommissionen gjort av uppgifterna från Europeiska unionens statistikkontor (Eurostat), klassificerade enligt produktkontrollnummer, i syfte att beräkna volymen på den import som är föremål för dumpning, i enlighet med artikel 3 i grundförordningen.
- 29 Inom ramen för prövningen av den femte delen av den första grunden avtog tribunalen klagandenas invändning enligt vilken kommissionen, vid beräkningen av den skada som Saint-Gobain PAM åsamkats, använde sig av de priser som fakturerats för försäljningar inom den koncern som denna tillverkare ingick i, utan att pröva huruvida dessa priser var av självständig karaktär.
- 30 Genom den andra delen av den andra grunden har klagandena gjort gällande att kommissionen felaktigt hade gjort en bedömning per segment vid fastställandet av ett orsakssamband mellan den import som var föremål för dumpning och den konstaterade skadan. Som svar på detta

påstående anförde tribunalen i huvudsak att det inte krävdes någon bedömning per segment när produkterna var tillräckligt utbytbara och att varken den omständigheten att produkterna tillhör olika kategorier eller den omständigheten att konsumenterna hade uttryckt en prioritering eller en preferens avseende vissa produkter räckte för att slå fast att de inte var utbytbara och att det således skulle göras en sådan bedömning.

- 31 Genom den tredje delen av den andra grunden kritiserade klagandena kommissionen för att den inte hade värderat prisunderskridandets betydelse tillräckligt, med hänsyn till att det för 37,4 procent av den totala försäljningen som gjorts i unionen av de tillverkare i unionen som ingick i stickprovet inte hade konstaterats något prisunderskridande. Tribunalen avfärdade denna delgrund med motiveringen att eftersom den berörda produkten omfattade olika typer av produkter som var utbytbara var en marginal för prisunderskridande mellan 31,6 och 39,2 procent, avseende 62,6 procent av den försäljning som gjorts av de tillverkare i unionen som ingick i stickprovet, tillräcklig för att konstatera att det förelåg ett betydande prisunderskridande i den mening som avses i artikel 3.3 i grundförordningen.
- 32 Vad gäller den tredje grunden, som avser ett åsidosättande av klagandenas processuella rättigheter på grund av att de inte delgetts uppgifter som var nödvändiga för tillvaratagandet av deras intressen, slog tribunalen fast att den grunden kunde tas upp till prövning i den mån den åberopats av CCCME för egen räkning. Däremot avvisade tribunalen den grunden i den del den hade åberopats av medlemmarna i CCCME och de övriga nio klagandena, eftersom dessa medlemmar och dessa klagande inte hade deltagit i undersökningen eller framfört någon begäran om att få tillgång till uppgifterna i fråga. Tribunalen avfärdade även klagandenas argument att CCCME under denna undersökning hade utövat dessa medlemmars och dessa klagandes processuella rättigheter för deras räkning med anledning av att CCCME hade agerat som en enhet som företrädde den kinesiska industrin i dess helhet och inte vissa av sina medlemmar individuellt.
- 33 Vad gäller den tredje grunden har CCCME, genom den andra och den tredje delen av denna grund, gjort gällande att kommissionen åsidosatte CCCME:s processuella rättigheter genom att inte tillhandahålla CCCME dels vissa uppgifter, i en godkänd form, rörande bland annat beräkningen av normalvärdet, den kinesiska importens effekter på priserna och nivån för undanröjande av skada, dels uppskattningar avseende makroekonomiska indikatorer, uppgifter om jämförelsen mellan de importerade produkterna och produkterna från indiska tillverkare och från tillverkare inom unionen samt beräkningar rörande importvolymerna från de berörda tredjeländerna. Tribunalen avslag talan såvitt avser den andra och den tredje delgrunden med motiveringen att kommissionen hade tillhandagegett CCCME uppgifter som gjorde det möjligt för CCCME att försvara sina intressen.
- 34 Genom den överklagade domen ogillade tribunalen klagandenas talan i dess helhet.

IV. Parternas yrkanden

- 35 Klagandena har yrkat att domstolen ska
 - upphäva den överklagade domen,
 - ogiltigförklara den omtvistade förordningen i den mån den berör klagandena,

- förplikta kommissionen att bära sina egna kostnader och ersätta klagandenas kostnader i förfarandena vid tribunalen och domstolen, och
- förplikta intervenienterna att bära sina egna kostnader.

36 Kommissionen har yrkat att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen i den mån den slår fast att talan i första instans kan tas upp till sakprövning,
- förklara att talan i första instans inte kan tas upp till sakprövning,
- ogilla överklagandet, och
- förplikta klagandena att ersätta rättegångskostnaderna vid tribunalen och domstolen.

37 Intervenienterna har yrkat att domstolen ska

- ogilla överklagandet i dess helhet,
- förklara att CCCME inte kan anses vara en intresseorganisation i den mening som avses i grundförordningen, och
- förplikta klagandena att ersätta rättegångskostnaderna.

V. Prövning av överklagandet

- 38 Klagandena har åberopat fem grunder till stöd för sitt överklagande. Den första, den andra, den tredje och den fjärde grunden avser fel som klagandena anser att tribunalen har gjort när den avstod från att slå fast att kommissionen hade åsidosatt artikel 3.2, 3.3 och 3.5–3.7 i grundförordningen vid antagandet av den omtvistade förordningen. Inom ramen för den femte grunden har klagandena gjort gällande att tribunalen felaktigt slog fast att den tredje grunden i deras talan vid tribunalen inte kunde tas upp till prövning, vilken avsåg ett åsidosättande av deras processuella rättigheter, samt att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning vid bedömningen av dessa rättigheter, med tillämpning av artiklarna 6.7, 19.1, 19.2, 20.2 och 20.4 i grundförordningen.
- 39 Kommissionen och intervenienterna anser att klagandenas talan i första instans borde ha avvisats eller att den i vart fall skulle ha ogillats.

A. Huruvida talan vid tribunalen kan tas upp till prövning

- 40 Kommissionen har gjort gällande att talan i första instans inte kunde tas upp till sakprövning med anledning av att CCCME inte hade talerätt för egen räkning, att CCCME inte hade rätt att företräda sina medlemmar vid domstol och att de nio övriga klagandena inte hade utfärdat fullmakter för sina advokater i behörig ordning.

- 41 Klagandena har ifrågasatt dessa argument med motiveringen att kommissionen, genom att yrka att domstolen ska upphäva den överklagade domen i den mån tribunalen däri förklarade att talan kunde tas upp till sakprövning och avvisa denna talan, har gett in ett anslutningsöverklagande utan att iaktta de krav som ställs i artikel 176.2 i domstolens rättegångsregler.
- 42 I detta hänseende erinrar domstolen om att frågan huruvida en talan om ogiltigförklaring kan tas upp till sakprövning utgör en fråga rörande tvingande rätt som unionsdomstolarna kan pröva när som helst och även på eget initiativ (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 februari 2014, Stichting Woonlinie m.fl./kommissionen, C-133/12 P, EU:C:2014:105, punkt 32, och dom av den 2 september 2021, Ja zum Nürburgring/kommissionen, C-647/19 P, EU:C:2021:666, punkt 53 och där angiven rättspraxis).
- 43 Av detta följer att domstolen, inom ramen för ett överklagande, kan pröva huruvida en talan i första instans kan tas upp till sakprövning, oberoende av att denna talan har väckts av en part som har gett in en svarsskrivelse utan att ha lämnat in ett anslutningsöverklagande enligt artikel 176.2 i domstolens rättegångsregler (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 februari 2019, rådet/Growth Energy och Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, punkterna 56–59 och där angiven rättspraxis).
- 44 Följaktligen ska den invändning från klagandena som det redogjorts för i punkt 41 i förevarande dom inte godtas.

1. Frågan huruvida CCCME har talerätt för egen räkning

a) Parternas argument

- 45 Kommissionen har gjort gällande att tribunalen, i punkterna 52–75 i den överklagade domen, gjorde en felaktig rättstillämpning när den slog fast att erkännandet av CCCME som en intresseorganisation under det administrativa förfarandet räckte för att slå fast att villkoret i artikel 263 fjärde stycket FEUF att sökanden ska vara direkt och personligen berörd av den rättsakt som det väckts talan mot var uppfylld avseende CCCME. Frågan om huruvida en enhet har talerätt vid tribunalen beror inte på huruvida denna enhet beviljades talerätt under det administrativa förfarandet, utan på de regler som är tillämpliga i detta avseende. Det ankommer således på tribunalen att själv bedöma huruvida CCCME uppfyllde de villkor som ställs för att betraktas som en intresseorganisation i enlighet med grundförordningen och därför hade talerätt för egen räkning.
- 46 De intervenerande parterna har anslutit sig till kommissionens argumentation och anført att CCCME inte är en intresseorganisation för kinesiska exporterande tillverkare av den berörda produkten, utan ett organ för den kinesiska regeringens kontroll av dessa exporterande tillverkare. CCCME verkar under Folkrepubliken Kinas civil- och handelsministeriets överinseende, ledning och professionella vägledning.
- 47 Klagandena anser att CCCME är en intresseorganisation i den mening som avses i grundförordningen och att den därför är en berörd part som omfattas av den förordningen. Kommissionen har betraktat CCCME som en sådan både under den undersökning som ledde till antagandet av den omtvistade förordningen och i andra tidigare antidumpningsundersökningar. Av de skäl som tribunalen angav i den överklagade domen berörs CCCME direkt och personligen av den omtvistade förordningen.

b) Domstolens bedömning

- 48 Det ska inledningsvis påpekas att en talan som väckts av en fysisk eller juridisk person enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF mot en rättsakt som inte är riktad till denna person kan upptas till sakprövning, under förutsättning att denna person har talerätt, vilket den har i två fall. För det första kan en sådan talan väckas under förutsättning att rättsakten direkt och personligen berör sökanden. För det andra kan en sådan person väcka talan mot en regleringsåtgärd som inte innefattar genomförandeåtgärder, om denna åtgärd direkt berör personen (dom av den 16 mars 2023, kommissionen/Jiangsu Seraphim Solar System och rådet/Jiangsu Seraphim Solar System och kommissionen, C-439/20 P och C-441/20 P, EU:C:2023:211, punkt 53 och där angiven rättspraxis).
- 49 Kommissionen har som grund för sitt avvisningsyrkande anfört att tribunalen vid bedömningen av det första av dessa två fall felaktigt fann att CCCME hade rätt att väcka talan för egen räkning för att tillvarata sina processuella rättigheter. I punkterna 52–75 i den överklagade domen grundade tribunalen sin bedömning av CCCME:s talerätt i eget namn på den omständigheten att kommissionen, under det antidumpningsförfarande som ledde till antagandet av den omtvistade förordningen, hade beviljat CCCME denna rätt. Tribunalen kontrollerade emellertid inte lagenligheten av ett sådant beviljande. Det är rättsstridigt att bevilja CCCME dessa rättigheter, eftersom CCCME inte är en intresseorganisation i den mening som avses i grundförordningen, utan en förlängning av den kinesiska staten.
- 50 Enligt fast rättspraxis kan andra rättssubjekt än dem som ett beslut är riktat till endast göra gällande att de är personligen berörda, i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF, om beslutet påverkar dem på grund av vissa för dem utmärkande egenskaper eller på grund av faktiska omständigheter som särskiljer dem från alla andra rättssubjekt, och beslutet därigenom medför att de individualiseras på motsvarande sätt som den som beslutet är riktat till (dom av den 12 juli 2022, Nord Stream 2/parlamentet och rådet, C-348/20 P, EU:C:2022:548, punkt 156 och där angiven rättspraxis).
- 51 Bland de personer som kan individualiseras i en unionsrättsakt på motsvarande sätt som dem som beslutet är riktat till återfinns de som har deltagit i förfarandet för att anta denna rättsakt. Den omständigheten att en person intervenerar i förfarandet för att anta en sådan rättsakt kan emellertid endast särskilja denne vad avser rättsakten i fråga när det i unionsbestämmelser har föreskrivits förfarandegarantier till förmån för denna person (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 oktober 1983, Fediol/kommissionen, 191/82, EU:C:1983:259, punkt 31, och beslut av den 17 februari 2009 i mål C-483/07 P, Galileo Lebensmittel/kommissionen, C-483/07 P, EU:C:2009:95, punkt 53). Den exakta omfattningen av en enskilds rätt att väcka talan mot en unionsrättsakt beror nämligen på den rättsliga ställning som denne har tilldelats enligt unionsrätten, som syftar till att skydda de legitima intressen som på detta sätt har erkänts (dom av den 28 februari 2019, rådet/Growth Energy och Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, punkt 107 och där angiven rättspraxis).
- 52 Av detta följer att en person måste ha tillerkänts processuella rättigheter enligt lag för att kunna anses vara personligen berörd av dessa rättigheter och för att kunna väcka talan om ogiltigförklaring av en rättsakt som har antagits i strid med dessa rättigheter.

- 53 I förevarande fall bestred kommissionen i sin svarsskrivelse vid tribunalen att CCCME:s talan avseende åsidosättande av CCCME:s processuella rättigheter kunde tas upp till sakprövning, med motiveringen att CCCME inte var en berörd part som enligt grundförordningen hade sådana rättigheter. För att kunna avgöra om denna talan kunde tas upp till sakprövning behövde tribunalen därför pröva huruvida denna förordning gav CCCME processuella rättigheter.
- 54 I punkterna 53–60 i den överklagade domen fann tribunalen emellertid att CCCME var personligen berörd av den omtvistade förordningen, med anledning av att kommissionen under hela det förfarande som ledde fram till antagandet av förordningen hade betraktat CCCME som en berörd part som bland annat företrädde den kinesiska gjutjärnsindustrin, eftersom den hade beviljat CCCME processuella rättigheter, däribland rätten att få tillgång till handlingarna i ärendet, rätten att underrättas om de preliminära och slutliga undersökningsresultaten, rätten att lämna synpunkter på dessa resultat och rätten att delta i två utfrågningar som anordnades inom ramen för detta förfarande.
- 55 Det kan således konstateras att tribunalen underlät att pröva lagenligheten av att CCCME beviljades dessa processuella rättigheter och därför gjorde en felaktig rättstillämpning när den prövade huruvida villkoret i artikel 263 fjärde stycket FEUF om att sökanden ska vara personligen berörd av den åtgärd som är föremål för sökandens talan var uppfyllt med avseende på CCCME.
- 56 Denna slutsats påverkas inte av tribunalens bedömning, i punkt 64 i den överklagade domen, att även om det styrks att kommissionens felaktigt beviljade CCCME dessa rättigheter skulle detta inte kunna leda till att det som hade erkänts och tilldelats under det administrativa förfarandet avlägsnades, särskilt som kommissionen efter det att förfarandet hade avslutats behöll möjligheten att återkalla den omtvistade förordningen och återuppta förfarandet genom att rätta felet på det stadium där det hade gjorts. Beslut som kommissionen har fattat under ett administrativt förfarande och kommissionens möjlighet att rätta dessa beslut kan inte leda till en begränsning av unionsdomstolens prövning av huruvida talan som väckts vid den kan tas upp till sakprövning.
- 57 Tribunalens bedömning i punkterna 71–75 i den överklagade domen av villkoret i artikel 263 fjärde stycket FEUF om att klaganden ska vara direkt berörd av den åtgärd som är föremål för klagandens talan innehåller samma felaktiga rättstillämpning, eftersom även denna bedömning grundas på kommissionens beviljande av processuella rättigheter till CCCME under det administrativa förfarandet.
- 58 Dessa fel är emellertid endast av sådan art att den talan som CCCME väckt i eget namn inte kan tas upp till sakprövning om det fastställs att CCCME inte lagligen kunde ha erhållit de processuella rättigheter som är i fråga. Det måste därför prövas huruvida CCCME enligt grundförordningen borde ha beviljats dessa rättigheter.
- 59 I detta avseende anser CCCME att grundförordningen ger CCCME sådana rättigheter, eftersom CCCME är en intresseorganisation för importörer eller exportörer av den berörda produkten.
- 60 I artiklarna 5.11, 6.7, 20.1, 20.2 och 21.2 i grundförordningen ges visserligen vissa processuella rättigheter till intresseorganisationer som företräder importörer eller exportörer av den dumpade produkten, men i förordningen definieras inte begreppet ”intresseorganisation för importörer eller exportörer” i dessa bestämmelser.

- 61 Enligt fast rättspraxis ska detta begrepp således tolkas mot bakgrund av inte bara ordalydelsen i de bestämmelser i vilka det förekommer, utan även det sammanhang i vilket dessa bestämmelser ingår och de syften som eftersträvas med den lagstiftning i vilken de ingår (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 juni 2021, Venezuela/rådet (Berört tredjeland), C-872/19 P, EU:C:2021:507, punkt 42 och där angiven rättspraxis). Med hänsyn till att internationella avtal som ingåtts av unionen har företrädare framför unionens sekundärlagstiftning ska detta begrepp dessutom så långt som möjligt tolkas i överensstämmelse med dessa avtal, av vilka antidumpningsavtalet utgör ett (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 april 2022, Yieh United Steel/kommissionen, EU:C:2022:305, punkt 101 och där angiven rättspraxis).
- 62 Enligt en bokstavstolkning av texten avser begreppet ”intresseorganisation för importörer eller exportörer” en grupp personer som företräder importörer eller exportörer i allmänhet.
- 63 Av detta följer för det första att detta begrepp inte avser personer eller enheter som företräder andra intressen än importörernas eller exportörernas, till exempel statliga intressen. Denna tolkning bekräftas av det sammanhang i vilket begreppet används. Enligt artiklarna 5.11, 6.7 och 20.1 i grundförordningen ska ”intresseorganisationer för importörer eller exportörer”, å ena sidan, och ”myndigheter” eller ”företrädare” för exportlandet, å andra sidan, betraktas som separata berörda parter i ett antidumpningsförfarande.
- 64 Syftet med grundförordningen, nämligen att göra det möjligt för kommissionen att införa lämpliga antidumpningstullar i enlighet med principen om god förvaltningssed, bekräftar också denna tolkning. Detta mål kräver att kommissionen kan känna till de ståndpunkter som iakttas av de olika berörda parter som deltar i ett antidumpningsförfarande. I skäl 12 i grundförordningen anges således att berörda parter bör ges tillräckliga möjligheter att framlägga all relevant bevisning och försvara sina intressen. Den bevisning som kan läggas fram av intresseorganisationer för importörer eller exportörer och av företrädare för exportlandet, och deras respektive intressen, sammanfaller emellertid inte nödvändigtvis. Dessa organisationer försvarar importörernas eller exportörernas kommersiella och industriella intressen, medan företrädare för exportlandet främjar exportlandets politiska och diplomatiska intressen.
- 65 Tolkningen i fråga är dessutom förenlig med artikel 6.11 i antidumpningsavtalet, eftersom den artikeln bland de berörda parter som avses i avtalet skiljer mellan regeringarna i de exporterande stater som är parter i avtalet och yrkesmässiga, kommersiella eller industriella sammanslutningar vars medlemmar till övervägande del exporterar eller importerar den produkt som är föremål för en antidumpningsundersökning.
- 66 Av unionslagstiftarens val att skilja mellan sammanslutningar som företräder importörer eller exportörer och exportlandets myndigheter och företrädare följer att för att anses utgöra en intresseorganisation i den mening som avses i punkt 63 i denna dom får den enhet som uppträder som sådan inte utsättas för inblandning från exportstaten utan måste tvärtom åtnjuta ett sådant oberoende från denna stat att den effektivt kan agera som företrädare för importörernas eller exportörernas allmänna och kollektiva intressen och inte som företrädare för nämnda stat.
- 67 Detta oberoende för de intresseorganisationer som avses i grundförordningen återspeglar det oberoende som erkänns sammanslutningar enligt den föreningsfrihet som definieras i artikel 12 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, genom att det i den senare erkänns att sammanslutningar har rätt att bedriva sin verksamhet och fungera utan oberättigad statlig inblandning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 juni 2020,

kommissionen/Ungern, C-78/18, EU:C:2020:476, punkterna 110–113). En sådan konvergens är emellertid begränsad till att den berörda staten inte får ingripa på ett sådant sätt att det påverkar en sammanslutnings företrädande av importörernas eller exportörernas allmänna och kollektiva intressen, eftersom förordningen är avsedd att införliva bestämmelserna i antidumpningsavtalet, vars syfte är att främja världshandeln och inte föreningsfriheten.

- 68 För det andra följer det av den bokstavstolkning av begreppet ”intresseorganisation för importörer eller exportörer” och den tolkning av sammanhanget som gjorts i punkterna 62 och 63 i denna dom att en sådan organisation måste ha till syfte att företräda importörer eller exportörer av den produkt som är föremål för antidumpningsundersökningen. Ett sådant företrädande kräver att medlemmarna i en sådan organisation omfattar ett betydande antal importörer eller exportörer av denna produkt. Dessutom krävs det att dessa medlemmars import eller export av den berörda produkten är betydande, så att den berörda intresseorganisationen kan redogöra för särdragen i den verksamhet som bedrivs av importörer eller exportörer av denna produkt i allmänhet.
- 69 Denna tolkning bekräftas av det mål som eftersträvas med grundförordningen, vilket anges i punkt 64 i denna dom, som kräver att intresseorganisationer för importörer eller exportörer ska delta i antidumpningsförfarandet i egenskap av berörda parter. Dessa organisationers intressen kan endast vara legitima om de verkligen företräder importörerna eller exportörerna av den dumpade produkten.
- 70 Mot bakgrund av ovanstående överväganden ska begreppet ”intresseorganisation för importörer eller exportörer” i den mening som avses i nämnda förordning förstås så, att det avser en grupp vars syfte är att företräda de kollektiva och allmänna intressena hos importörer eller exportörer av en dumpad produkt, vilket kräver att gruppen dels är oberoende i förhållande till statliga myndigheter så att den säkerställer ett sådant företrädande, dels bland sina medlemmar har ett betydande antal importörer eller exportörer vars import eller export av den produkten är betydande.
- 71 Eftersom det är sökanden som ska bevisa att denna har talerätt, var det i detta fall CCCME som skulle visa att CCCME var en sådan intresseorganisation för importörer eller exportörer av den berörda produkten.
- 72 I detta hänseende anförde CCCME i sin ansökan till tribunalen att det bland dess medlemmar återfanns 19 exporterande tillverkare av den berörda produkten som omfattades av antidumpningstullar enligt den omtvistade förordningen. Dessutom framgår det tydligt av CCCME:s stadgar att det är en icke vinstdrivande organisation som bildats frivilligt av företag och institutioner som är registrerade i Kina och som är aktiva inom import och export, investeringar och samarbete inom sektorn för maskiner och elektroniska produkter (artikel 2), och att dess syfte bland annat är att skydda medlemmarnas rättigheter och legitima intressen och att främja en sund utveckling av maskin- och elektronikindustrin (artikel 3). Inom CCCME återfinns således exportörer av den dumpade produkten och CCCME har följaktligen befogenhet att skydda deras intressen.
- 73 Som kommissionen påpekar anges det emellertid i CCCME:s stadgar att organisationen står under tillsyn, ledning och kommersiell styrning av två av Folkrepubliken Kinas ministerier (artikel 4) och att CCCME utför sin relevanta verksamhet i enlighet med anslag och bemyndiganden från den kinesiska regeringen (artikel 6.2). Dessa omständigheter visar att CCCME inte åtnjuter ett tillräckligt oberoende i förhållande till kinesiska statliga organ för att kunna anses vara en ”intresseorganisation” för exportörer av den berörda produkten.

- 74 CCCME har inte heller framlagt någon bevisning för att CCCME företräder importörer eller exportörer av den berörda produkten. Under förfarandet vid tribunalen konstaterade kommissionen att CCCME var verksam inom alla sektorer av maskin- och elektronikindustrin och att CCCME hade mer än 10 000 medlemmar. Mot bakgrund av kommissionens invändning under förfarandet att CCCME inte företrädde ett betydande antal exporterande tillverkare av den berörda produkten, begränsade sig CCCME till att hänvisa till skäl 25 i den omtvistade förordningen, i vilket kommissionen fann att CCCME bland annat företrädde den kinesiska gjuteriindustrin, och till bevisningen för medlemskap avseende 19 exporterande tillverkare av den berörda produkten, i bilaga A.4 till dess ansökan till tribunalen, med angivande av att detta antal var betydande. I sitt svar på domstolens frågor uppgav klagandena dessutom att de till kommissionen hade skickat en förteckning över 58 kinesiska exporterande tillverkare av gjutjärn som var medlemmar i CCCME. Denna förteckning lades dock inte fram vid unionsdomstolarna och klagandena angav inte hur stor kvantitet av de berörda produkterna som exporterades av dessa medlemmar. Av detta följer att CCCME varken har visat att dess medlemmar utgör ett betydande antal importörer eller exportörer av den berörda produkten eller att dess medlemmars export av denna produkt var betydande.
- 75 CCCME hade följaktligen inte talerätt enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF, vilket innebär att den talan som CCCME väckt i eget namn ska avvisas och att tribunalen gjorde en felaktig bedömning av de grunder avseende åsidosättande av CCCME:s processuella rättigheter som åberopades till stöd för denna talan.

2. Om CCCME:s behörighet att företräda sina medlemmar vid domstol

a) Parternas argument

- 76 Kommissionen har gjort gällande att tribunalen, i punkterna 98–103 i den överklagade domen, har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att slå fast att det inte är nödvändigt att en förening är demokratiskt organiserad för att den ska kunna väcka talan för sina medlemmars räkning. Kommissionen anser att en handelsorganisation inte kan vara en del av en stat som är organiserad på grundval av en kommunistisk enpartiregim, eftersom organisationen i ett sådant fall skulle vara skyldig att försvara sina medlemmars intressen, såsom dessa demokratiskt har definierats av dem, gentemot den stat som den är en del av. En uppfattning enligt vilken en yrkesorganisation både skulle vara en del av en stat och försvara sina medlemmars kollektiva intressen gentemot denna stat skulle strida mot de grundläggande principer om representativ demokrati som är gemensamma för medlemsstaterna. Att ta hänsyn till särdragen i det land där organisationen har bildats skulle dessutom strida mot principen i artikel 3.5 FEU, enligt vilken unionen i sina förbindelser med omvärlden ska upprätthålla och främja sina värden.
- 77 CCCME har bestritt kommissionens argument.

b) Domstolens bedömning

- 78 Kommissionen har gjort gällande att tribunalen, i punkterna 98–103 i den överklagade domen, felaktigt avlog yrkandet om att talan skulle avvisas i den del den hade väckts av CCCME för dess medlemmars räkning. Enligt kommissionen är CCCME en förlängning av Folkrepubliken Kina och inte demokratiskt organiserad och saknar därför rätt att väcka talan om ogiltigförklaring för vissa av sina medlemmars räkning.

- 79 Inledningsvis bör det noteras att frågan om huruvida en sammanslutning får företräda sina medlemmar vid en talan om ogiltigförklaring vid unionens domstolar skiljer sig från frågan om huruvida den är en ”intresseorganisation för importörer eller exportörer” i den mening som avses i grundförordningen.
- 80 Vad gäller den första frågan framgår det av fast rättspraxis att en sammanslutning som har till uppgift att försvara vissa företags kollektiva intressen i princip endast kan väcka talan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF om den kan göra gällande ett eget intresse eller om de företag som den företräder eller vissa av dem har rätt att väcka talan individuellt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 mars 2018, European Union Copper Task Force/kommissionen, C-384/16 P, EU:C:2018:176, punkt 87 och där angiven rättspraxis).
- 81 En talan som väcks av en sammanslutning i stället för en eller flera av dess medlemmar, vilka själva skulle ha kunnat väcka en talan som kan tas upp till sakprövning, kan således tas upp till sakprövning enligt denna bestämmelse (dom av den 22 december 2008, British Aggregates/kommissionen, C-487/06 P, EU:C:2008:757, punkt 39 och där angiven rättspraxis).
- 82 Såsom tribunalen med rätta påpekade i punkt 84 i den överklagade domen är syftet med att tillåta en sammanslutning att väcka talan för sina medlemmars räkning att möjliggöra en effektivare rättsskipning genom att undvika att ett stort antal överklaganden av samma rättsakter inges av dessa medlemmar.
- 83 Av det föregående följer att för att en förening ska ha rätt att väcka talan vid unionsdomstolarna för sina medlemmars räkning krävs det för det första att de fysiska eller juridiska personer för vilkas räkning sammanslutningen agerar är medlemmar i sammanslutningen, för det andra att sammanslutningen har behörighet att väcka talan för deras räkning, för det tredje att talan väcks för deras räkning, för det fjärde att minst en av de medlemmar för vilkas räkning den agerar själva skulle ha kunnat väcka en talan som tas upp till sakprövning och för det femte att de medlemmar för vilkas räkning den agerar inte har väckt en parallell talan vid unionsdomstolarna.
- 84 I motsats till vad kommissionen gjort gällande krävs det inte, för att medlemmarna i en sammanslutning ska kunna företrädas av denna, utöver de fem villkor som nämns i föregående punkt, att sammanslutningen är demokratiskt organiserad. Vid prövningen av begreppet ”juridisk person” i artikel 263 fjärde stycket FEUF slog domstolen fast att detta begrepp omfattar såväl privata juridiska personer som offentliga organ och tredjeländer, utan att deras demokratiska organisation nämns eller beaktas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 juni 2021, Venezuela/rådet (Berört tredjeland), C-872/19 P, EU:C:2021:507, punkterna 41–52). Av detta följer att sådana personers, enheters och staters ställning enligt denna bestämmelse inte är beroende av en sådan organisation.
- 85 I ett mål om ogiltigförklaring av en förordning om införande av en slutgiltig antidumpningstull fann domstolen, såsom tribunalen med rätta påpekar i punkt 99 i den överklagade domen, att avsaknaden av rösträtt för vissa medlemmar i en sammanslutning eller av varje annat medel som gör det möjligt för dem att hävda sina intressen inom sammanslutningen inte räcker för att fastställa att denna sammanslutning inte har som syfte att företräda dessa medlemmar. En avsaknad av demokratisk organisation hindrade således inte denna sammanslutning från att väcka en talan om ogiltigförklaring för dessa medlemmars räkning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 februari 2019, rådet/Growth Energy och Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, punkterna 120–125).

- 86 Av detta följer att tribunalen inte gjorde en felaktig rättstillämpning när den i punkterna 98–103 i den överklagade domen fann att rätten för en sammanslutning att väcka talan för sina medlemmars räkning inte var underkastad ett villkor som avsåg ”sammanslutningens representativa karaktär, i den mening som avses i medlemsstaternas gemensamma rättstradition” och därmed, i huvudsak, organisationens demokratiska karaktär.
- 87 Domstolen avslår följaktligen kommissionens yrkande om avvisning av den talan som CCCME väckt för sina medlemmars räkning vid tribunalen.

3. Rättsenligheten av de fullmakter som de nio övriga klagandena har lämnat till sina advokater

a) Parternas argument

- 88 Kommissionen har gjort gällande att tribunalen, i punkterna 133–137 i den överklagade domen, gjorde en felaktig rättstillämpning när den tog upp de nio övriga klagandenas talan till sakprövning, trots att den hade ifrågasatt rättsenligheten av de fullmakter som dessa klaganden hade utfärdat till sina advokater. Tribunalen gjorde fel när den avtog denna invändning med motiveringen att dess rättegångsregler inte krävde att det bevisades att en fullmakt som getts till en advokat hade upprättats av en person som var behörig för detta ändamål. Om en sådan invändning framförs följer tribunalens skyldighet att kontrollera fullmakten av artikel 21 i stadgan för Europeiska unionens domstol.
- 89 Klagandena bestrider kommissionens argument.

b) Domstolens bedömning

- 90 Kommissionen anser att de nio övriga klagandenas talan ska avvisas, eftersom de fullmakter genom vilka deras advokater utsågs var oriktiga och tribunalen inte kunde avslå den invändning om rättegångshinder som kommissionen hade framställt i detta avseende med hänvisning till att det enligt tribunalens rättegångsregler inte krävs bevis för att dessa fullmakter hade upprättats av en företrädare som är behörig att göra detta.
- 91 Det ska i detta hänseende erinras om att enligt artikel 19 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som är tillämplig på tribunalen enligt artikel 53 första stycket i denna stadga, ska juridiska personer, såsom de nio övriga klagandena, för att kunna väcka talan vid unionens domstolar företräddas av en advokat som är behörig att uppträda inför domstol i en medlemsstat eller i en annan stat som är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992 (EGT L 1, 1994, s. 3).
- 92 Vad gäller den fullmakt som sådana personer ger en advokat föreskrivs i artikel 51.3 i tribunalens rättegångsregler att advokater, när den part de företräder är en privaträttslig juridisk person, till kansliet ska ge in en fullmakt som utfärdats av den juridiska personen. Till skillnad från den version av denna förordning som var tillämplig före den 1 juli 2015, kräver denna bestämmelse inte att en sådan person ska styrka att den fullmakt som lämnats till hans eller hennes advokat har upprättats i vederbörlig ordning av en företrädare som är behörig att göra detta.

- 93 Den omständigheten att artikel 51.3 inte föreskriver en sådan skyldighet befriar emellertid inte tribunalen från skyldigheten att kontrollera rättsenligheten av den berörda fullmakten för det fall det görs en invändning. Den omständigheten att en sökande inte är skyldig att förete sådan bevisning i samband med att talan väcks påverkar inte den skyldighet som åligger parten att i vederbörlig ordning befullmäktiga sin advokat för att kunna föra talan vid domstol. Att kraven på bevisning vid väckande av en talan har mildrats påverkar inte det materiella kravet på att sökanden ska företrädas av sin advokat i vederbörlig ordning. Om rättsenligheten av den fullmakt som parten har gett sin advokat ifrågasätts, ankommer det således på parten att visa att denna fullmakt är rättsenlig (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 februari 1965, Barge/Haute Autorité, 14/64, EU:C:1965:13, s. 10).
- 94 Såsom generaladvokaten påpekade, i punkterna 120 och 121 i sitt förslag till avgörande, gjorde tribunalen följaktligen en felaktig rättstillämpning när den i punkt 136 i den överklagade domen slog fast att kommissionens invändning mot rättsenligheten av de fullmakter som tilldelats advokaterna för de nio övriga sökandena skulle avvisas, eftersom det i dess rättegångsregler inte uppställdes något krav på bevis för att den fullmakt som tilldelats advokaten hade upprättats av en företrädare med behörighet att göra detta.
- 95 Det ska därför prövas huruvida de nio övriga sökandenas talan kan tas upp till sakprövning.
- 96 Det ska i detta hänseende påpekas att kommissionen till stöd för sin invändning har åberopat dels den omständigheten att vissa av dem som undertecknade de aktuella fullmakterna inte angav sin befattning och inte bifogade handlingar som styrkte deras behörighet att underteckna sådana handlingar, dels den omständigheten att vissa av dem som undertecknade dessa fullmakter, vilka angav sin befattning som generaldirektör, verkställande direktör, ekonomichef eller direktör, inte visade att de enligt kinesisk lag hade behörighet att underteckna sådana handlingar.
- 97 Även om domstolarna i unionen måste kräva att en part visar att fullmakten till advokaten är rättsenlig om detta ifrågasätts av en motpart, är ett sådant krav endast nödvändigt om ifrågasättandet grundas på tillräckligt konkreta och exakta indicier.
- 98 I förevarande fall har kommissionen inte åberopat några sådana indicier. Det faktum att vissa av undertecknarna av fullmakterna i fråga inte har preciserat sin ställning eller, när de har gjort det, inte har visat att de enligt kinesisk rätt var behöriga att underteckna sådana fullmakter utgör inte sådana indicier.
- 99 Domstolen avslår följaktligen kommissionens yrkande om avvisning av de nio övriga klagandenas talan.

4. Yrkanden avseende upptagande till sakprövning av talan vid tribunalen

- 100 Mot bakgrund av det ovan anförda slår domstolen fast att den talan som väckts vid tribunalen kan tas upp till sakprövning i den del den väckts av CCCME för dess medlemmars räkning och av de nio övriga klagandena. Däremot ska denna talan avvisas i den del den väckts av CCCME för egen räkning, eftersom CCCME inte har talerätt enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF. Tribunalen prövade således felaktigt denna talan i den del CCCME gjorde gällande ett åsidosättande av dess processuella rättigheter, vilket innebär att de grunder för detta överklagande som rör den prövningen ska avvisas.

B. Prövning i sak

1. Den första grunden

a) Parternas argument

- 101 Inom ramen för den första grunden, som består av två delar, har klagandena gjort gällande att tribunalen, i punkterna 152–211 och 398–403 i den överklagade domen, gjorde en felaktig bedömning av den importvolym som ska beaktas för att fastställa förekomsten av skada enligt artikel 3 i grundförordningen.
- 102 Genom den första delen av denna första grund har klagandena gjort gällande att tribunalen felaktigt bekräftade kommissionens uppfattning att skadan i förevarande fall kunde fastställas genom en extrapolering av absoluta och relativa importvolymerna för referensåren och referensländerna till efterföljande år och till andra länder. En sådan extrapolering grundas på det orimliga, osannolika och omotiverade antagandet att referensvolymerna och referenspriser förblir oförändrade över tid och från ett land till ett annat.
- 103 Tribunalen gjorde särskilt fel i punkt 194 i den överklagade domen när den grundade sig på referensuppgifterna för att avslå den första delen av den första grunden i klagandenas talan om ogiltigförklaring utan att ta ställning till frågan om extrapolering till andra år och andra länder. Ett sådant tillvägagångssätt grundar sig inte på faktiska bevis i enlighet med artikel 3.2 i grundförordningen. Kommissionens antagande att importen inte förändrats är absurt, eftersom importuppgifterna används precis för att bedöma denna förändring och skillnaderna mellan de berörda länderna.
- 104 Tribunalen har vidare i punkt 179 i samma dom felaktigt slagit fast att de kinesiska exportuppgifter som CCCME tillhandahållit var irrelevanta. Den inneboende osannolikheten i kommissionens antagande, i kombination med de kinesiska exportuppgifterna, som åskådliggör att antagandet var otillförlitligt, visar att de uppgifter som kommissionen beaktade inte utgjorde faktiska bevis i den mening som avses i denna artikel 3.2. Varje annat tillvägagångssätt skulle innebära en orimlig bevisbörda.
- 105 Klagandena har inom ramen för den andra delen av sin första grund gjort gällande att tribunalen felaktigt underlät att fastställa att kommissionen inte hade gjort en noggrann och opartisk prövning av alla relevanta omständigheter, vilket den var skyldig att göra enligt principen om god förvaltningssed och omsorgsplikten samt på grund av kommissionens skyldigheter enligt artikel 3.2, 3.3, 3.5 och 3.7 i grundförordningen. Enligt klagandena kunde tribunalen inte begränsa kommissionens skyldighet att beakta all tillgänglig information genom att å ena sidan åberopa kommissionens skyldighet att iaktta tidsfristerna för förfarandet och å andra sidan den omständigheten att iakttagandet av dessa skyldigheter med en tillräckligt hög grad av sannolikhet skulle leda till tillförlitligare resultat. Skyldigheten att förlita sig på faktiska bevis och att beakta all tillgänglig information för att inhämta sådana bevis utgör en minimistandard, oberoende av tidsfrister, och utgör i den meningen en absolut skyldighet. Övervägandena i punkt 68 i domen av den 10 september 2015, Bricmate (C-569/13, EU:C:2015:572), bekräftar denna tolkning.
- 106 Tribunalen gjorde således fel när den i punkt 200 i den överklagade domen slog fast att det ska tas hänsyn till huruvida de avsedda uppgifterna med en tillräckligt hög sannolikhet kan leda till resultat som är tillförlitligare än de som erhållits inom de tillämpliga tidsfristerna. Detta beror för

det första på att det är svårt att fastställa en sådan grad av sannolikhet innan dessa första resultat har erhållits och för det andra på att den enda tidsgräns som är tillämplig för att erhålla uppgifter om import är den totala undersökningstiden, som sträcker sig över femton månader.

- 107 Tribunalens bedömning i punkterna 199–202 i den överklagade domen strider mot kommissionens skyldighet att på eget initiativ undersöka all tillgänglig information, eftersom denna bedömning innebär att kommissionen inte behövde göra någonting alls för att uppfylla sin skyldighet att använda sig av alla tillgängliga källor, med motiveringen att detta skulle ha varit oproportionerligt. Klagandena ifrågasätter även tribunalens bedömning i punkt 205 i den överklagade domen, enligt vilken kommissionen inte var skyldig att rikta en begäran till tullmyndigheterna på grund av att detta skulle innebära en betydande arbetsbörda och ta mycket tid i anspråk. Enligt klagandena skulle artikel 6.3 och 6.4 i grundförordningen bli meningslös om man antog att ett sådant krav var oproportionerligt.
- 108 I motsats till tribunalens bedömning i punkterna 205 och 206 i den överklagade domen skulle en undersökning av samtliga transaktioner som genomförts under två specifika men begränsade perioder och för två specifika länder ge betydande information om rimligheten och trovärdigheten i antagandet att importen inte hade förändrats över tiden och skulle möjliggöra en korrekterare extrapolering.
- 109 Tribunalen slog i punkt 209 i den överklagade domen felaktigt fast att importörerna inte hade lämnat några upplysningar i detta avseende. Kommissionen efterfrågade nämligen inte denna information, vilken skulle ha varit mer representativ än den extrapolering som gjordes i avsaknad av sådan information. Under alla omständigheter gjorde tribunalen en uppenbart oriktig bedömning när den slog fast att de utvalda importörerna inte var tillräckligt representativa för alla importörer av den berörda produkten, eftersom de valdes ut på grundval av artikel 17.1 i grundförordningen.
- 110 Kommissionen och intervenienterna har bestritt klagandenas argument.

b) Domstolens bedömning

1) Inledande synpunkter

- 111 I sin första grund har klagandena i huvudsak gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att kommissionen på ett korrekt sätt hade bevisat omfattningen av den dumpade importen i syfte att fastställa förekomsten av skada i enlighet med artikel 3 i grundförordningen.
- 112 I detta hänseende ska det erinras om att unionens institutioner, enligt domstolens fasta rättspraxis, på området för den gemensamma handelspolitiken, och särskilt på området för handelspolitiska skyddsåtgärder, har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning på grund av komplexiteten i de ekonomiska och politiska situationer som de har att pröva. Detta stora utrymme för skönsmässig bedömning avser bland annat fastställandet av huruvida unionsindustrin har lidit skada inom ramen för ett antidumpningsförfarande (dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkterna 35 och 36 och där angiven rättspraxis).

- 113 Den rättsliga prövningen av en sådan bedömning måste därför begränsas till en kontroll av att förfarandereglererna har iakttagits, att de faktiska omständigheterna är materiellt riktiga, att det inte har förekommit något uppenbart fel vid bedömningen av dessa omständigheter och att det inte har förekommit något maktmissbruk. Detta är särskilt fallet vad gäller fastställandet av de faktorer som vållat unionsindustrin skada inom ramen för en antidumpningsundersökning (dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 36 och där angiven rättspraxis).
- 114 Tribunalens kontroll av den bevisning som unionens institutioner har grundat sina slutsatser på utgör inte en ny bedömning av de faktiska omständigheterna som ersätter dessa institutioners bedömning. Denna kontroll inkräktar inte på dessa institutioners stora utrymme för skönsmässig bedömning på det handelspolitiska området, utan är begränsad till en kontroll av huruvida dessa omständigheter är sådana att de stöder de slutsatser som institutionerna har dragit. Det ankommer således på tribunalen att pröva inte bara huruvida de bevis som åberopats är materiellt riktiga, tillförlitliga och samstämmiga, utan även huruvida dessa bevis utgör samtliga relevanta uppgifter som ska beaktas för att bedöma en komplicerad situation och huruvida de kan ligga till grund för de slutsatser som har dragits (dom av den 28 april 2022, Yieh United Steel/kommissionen, C-79/20 P, EU:C:2022:305, punkt 58 och där angiven rättspraxis).
- 115 Det är mot bakgrund av dessa omständigheter som domstolen ska pröva de olika invändningar som klagandena anfört inom ramen för sin första grund.

2) Den första grundens första del

- 116 Klagandena har i den första delen av sin första grund gjort gällande att tribunalen felaktigt har klassificerat kommissionens antaganden för att fastställa importvolymen som "motiverade" och de därav följande uppskattningarna som "rimliga" och "sannolika". Tribunalen kunde därför inte anse att kommissionen hade grundat sin bedömning av denna volym på faktiska bevis, vilket krävs enligt artikel 3.2 i grundförordningen.
- 117 I detta avseende ska det erinras om att fastställandet av skada enligt denna bestämmelse grundas på faktiska bevis och inbegriper en objektiv undersökning av bland annat volymen på den dumpade importen. I denna bestämmelse anges således vilken bevisning som kommissionen ska lägga fram och vilken undersökning som kommissionen, i egenskap av undersökande myndighet, ska genomföra för att fastställa förekomsten av skada i syfte att införa antidumpningstullar.
- 118 I grundförordningen definieras emellertid inte begreppet "faktiska bevis". Med hänsyn till den bokstavliga betydelsen av detta begrepp, dess sammanhang, särskilt kravet på en objektiv undersökning i artikel 3.2 i förordningen, och syftet med fastställandet av skada, nämligen att möjliggöra införandet av en antidumpningstull på dumpad import, avser detta begrepp väsentliga omständigheter som på ett bekräftande, objektivt och kontrollerbart sätt utgör stöd för att skadeindikatorerna är riktiga. Detta begrepp utesluter därför möjligheten att enkla påståenden, gissningar eller slumpmässiga överväganden utgör sådana indikatorer.
- 119 En sådan definition uppfyller det krav som det erinrats om i punkt 61 i förevarande dom, enligt vilket sekundärlagstiftningen så långt som möjligt ska tolkas i överensstämmelse med de internationella avtal som unionen har ingått. Begreppet "faktiska bevis", som också förekommer i artikel 3.1 i antidumpningsavtalet och vars innehåll är identiskt med innehållet i artikel 3.2 i grundförordningen, har tolkats av WTO:s överprövningsorgan, i punkt 192 i WTO:s rapport av

den 24 juli 2001 i ärendet ”United States – Anti-dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan” (WT/DS 184/AB/R), så, att sådana bevis ska vara bekräftande, objektiva, kontrollerbara och trovärdiga.

- 120 I förevarande fall framgår det av den överklagade domen att kommissionen, för att beräkna importvolymen av den berörda produkten under den aktuella perioden, använde uppgifter från Eurostat som klassificerats enligt nummer från den kombinerade nomenklaturen (KN). Kommissionen var dock tvungen att justera dessa uppgifter, eftersom de inte bara avsåg den berörda produkten utan även väg- och gatuutrustning.
- 121 När det gäller produkter av icke aducerat gjutjärn som omfattas av KN-nummer ex 732510 00 hade kommissionen för perioden mellan den aktuella periodens startdatum, det vill säga den 1 januari 2013, och den 1 januari 2014 tillgång till uppgifter uppdelade i undernummer, varav två uteslutande omfattade dessa produkter och ett tredje omfattade dessa produkter tillsammans med andra produkter. Denna uppdelning på undernummer upphörde dock den 1 januari 2014. För att isolera uppgifterna om icke aducerat gjutjärn för perioden mellan den 1 januari 2014 och dagen för undersökningsperiodens slut, det vill säga den 30 september 2016, beaktade kommissionen 60 procent av den volym som registrerats som kinesisk import enligt KN-nummer ex 732510 00. Denna procentsats motsvarar förhållandet mellan produkter av icke aducerat gjutjärn som importerades enligt detta nummer före den 1 januari 2014 och alla produkter som importerades enligt detta nummer, med beaktande av den klassificering i tre undernummer av produkter av icke aducerat gjutjärn som fanns före det sistnämnda datumet. För det sista av dessa undernummer, som inte omfattade uteslutande produkter av icke aducerat gjutjärn, uppskattades andelen produkter av icke aducerat gjutjärn till 30 procent. En liknande beräkning gjordes för importen från Indien och övriga berörda tredjeländer (punkterna 159 och 160 i den överklagade domen).
- 122 Under den aktuella perioden omfattade KN-nummer ex 7325 99 10 både produkter av aducerat gjutjärn och andra produkter. För att endast beakta produkter av aducerat gjutjärn beaktade kommissionen 100 procent av de transaktioner som registrerats som kinesisk import enligt detta KN-nummer, från vilka den drog av 14 645 ton. Detta avdrag motsvarade transaktioner som genomfördes under 2004 och som inte omfattade den berörda produkten, eftersom kommissionen för det året hade uppgifter om import från Kina som omfattades av nämnda KN-nummer men som inte utgjordes av den berörda produkten. En liknande beräkning gjordes för importen från Indien. Kommissionen ansåg också, på grundval av de undersökningar som de klagande hade genomfört, att importen från andra tredje länder som omfattades av samma KN-nummer inte innehöll produkter av aducerat gjutjärn (punkterna 162–164 i den överklagade domen).
- 123 I punkterna 183–196 i den överklagade domen avlog tribunalen klagandenas invändning att de uppgifter som kommissionen hade använt sig av grundade sig på obefogade och orimliga antaganden som inte stöddes av några faktiska bevis. Tribunalen motiverade detta avslag med att importvolymen, i avsaknad av exaktare och aktuellare uppgifter med en liknande eller högre grad av tillförlitlighet, hade fastställts på vederbörligt sätt med beaktande av att de uppskattningar som kommissionen hade gjort var rimliga och trovärdiga och med hänsyn till det stora utrymme för skönsmässig bedömning som denna institution hade beviljats.
- 124 Till stöd för den första delen av sin första grund har klagandena åberopat två argument. För det första anser de att antagandet att fördelningen av olika typer av produkter inom ett KN-nummer har varit konstant över tid och likvärdig i olika länder varken är rimligt eller sannolikt. I avsaknad av bevis för det skulle det vara absurt att anse att denna fördelning inte har ändrats.

- 125 I detta avseende bör det påpekas att i avsaknad av tillförlitligare tillgängliga uppgifter kan uppgifter som erhållits efter justering av andra uppgifter utgöra faktiska bevis, enligt definitionen i punkt 118 i förevarande dom, förutsatt dels att dessa andra uppgifter i sig utgör sådana faktiska bevis, dels att justeringarna i fråga görs på grundval av rimliga antaganden, så att resultatet av dessa justeringar är sannolikt.
- 126 I detta fall har det inte ifrågasatts att de uppgifter från Eurostat som kommissionen använde för att efter justeringar fastställa den aktuella importvolymen utgjorde faktiska bevis enligt definitionen i punkt 118 i förevarande dom.
- 127 I avsaknad av tillförlitligare tillgängliga bevis kunde tribunalen dessutom, utan att göra sig skyldig till felaktig rättstillämpning, godta kommissionens antagande att det var rimligt att anse att andelen import av manluckor, som utgör den berörda produkten, jämfört med andelen import av väg- och gatuutrustning inom ett enda KN-nummer hade varit stabil över tid. I motsats till vad klagandena har anfört visar inte den omständigheten att kommissionens undersökning syftar till att bedöma utvecklingen av importvolymen att detta antagande är felaktigt, eftersom en sådan utveckling är möjlig vid bibehållande av en stabil fördelning av de olika typerna av produkter inom ett enda KN-nummer.
- 128 På samma sätt kan kommissionen, i avsaknad av tillförlitliga uppgifter för tredjeländer förutom Folkrepubliken Kina när det gäller den procentuella andelen import av den berörda produkten i förhållande till andra produkter som omfattas av samma KN-nummer, beakta den procentuella andelen av sådan import som fastställts för import från Kina. I avsaknad av andra tillförlitliga och tillgängliga uppgifter om import från tredjeländer av den berörda produkten kunde kommissionen anse att en sådan extrapolering var rimlig.
- 129 Följaktligen kan talan inte vinna bifall såvitt avser klagandenas första argument till stöd för den första delen av den första grunden.
- 130 För det andra har klagandena ifrågasatt tribunalens bedömning att kommissionens uppskattningar vid bedömningen av importvolymen kunde anses vara rimliga och sannolika. Enligt klagandena gjorde tribunalen fel när den i punkt 179 i den överklagade domen slog fast att de kinesiska exportuppgifter som de hade lämnat inte var relevanta, trots att dessa uppgifter visade att kommissionens importuppgifter innebar en överskattning.
- 131 I punkt 179 i den överklagade domen slog tribunalen fast att om en sökande avser att med framgång ifrågasätta tillförlitligheten hos de uppgifter om importvolymen som kommissionen har använt sig av, kan sökanden inte begränsa sig till att lägga fram alternativa sifferuppgifter, såsom sifferuppgifter som grundar sig på uppgifter från de tullmyndigheter från vilka den ifrågasatta importen härrör, utan måste lägga fram bevisning som kan påverka bedömning de uppgifter som kommissionen har lämnat.
- 132 I punkt 179 i den överklagade domen klargjorde tribunalen således, utan att göra sig skyldig till felaktig rättstillämpning eller ålägga någon orimlig bevisbörda, under vilka förutsättningar en sökande på ett giltigt sätt kunde ifrågasätta tillförlitligheten hos vissa uppgifter som kommissionen använt sig av. Ett sådant ifrågasättande kan inte begränsas till ett framtagande av alternativa uppgifter, utan måste också ange skälen till varför de senare uppgifterna är tillförlitligare än de som kommissionen använde sig av.

- 133 Följaktligen kan talan inte heller vinna bifall såvitt avser klagandenas andra argument till stöd för den första delen av den första grunden.
- 134 Av samtliga ovannämnda skäl kan talan inte vinna bifall såvitt avser den första delen av den första grunden.

3) Den första grundens andra del

- 135 Klagandena har inom ramen för den andra delen av den första grunden gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning vid bedömningen i punkterna 199 och 200 i den överklagade domen, på grund av att tribunalen felaktigt begränsade kommissionens skyldighet att beakta all tillgänglig information, med motiveringen att hänsyn skulle tas till tidsfrister för förfarandet och till att iakttagandet av denna skyldighet med en tillräckligt hög grad av sannolikhet skulle leda till tillförlitligare resultat än de som erhållits inom dessa tidsfrister. Skyldigheten att förlita sig på faktiska bevis och att beakta all tillgänglig information för att inhämta dessa bevis är en absolut skyldighet som är oberoende av tidsfrister, vilket domstolen har bekräftat i punkt 68 i domen av den 10 september 2015, Bricmate (C-569/13, EU:C:2015:572).
- 136 I detta avseende erinrar domstolen om att det enligt grundförordningen ankommer på kommissionen, i egenskap av undersökande myndighet, att fastställa förekomsten av dumpning, skada och orsakssamband mellan den dumpade importen och skadan (dom av den 12 maj 2022, kommissionen/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, punkt 47).
- 137 Såsom tribunalen med rätta påpekade i punkt 198 i den överklagade domen, med hänvisning till punkt 32 i domen av den 22 mars 2012, GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), är kommissionens roll i en antidumpningsundersökning inte den som tillkommer en skiljeman vars behörighet är begränsad till att endast fatta beslut på grundval av de uppgifter och bevis som lämnats av parterna i undersökningen. Kommissionen har också en skyldighet att på eget initiativ undersöka all relevant information som den inte har tillgång till, men som den själv kan få tillgång till. I detta avseende ger artikel 6.3 och 6.4 i grundförordningen kommissionen befogenhet att begära att medlemsstaterna lämnar uppgifter och att utföra alla nödvändiga kontroller.
- 138 Kommissionens skyldighet att genomföra en undersökning på eget initiativ måste emellertid förenas med dess övriga skyldigheter enligt grundförordningen. Denna undersökning måste således kunna genomföras inom den tidsfrist för undersökningen som avses i artikel 6.9 i förordningen, utan att det påverkar tillämpningen av kravet i artikel 3.2 i förordningen, nämligen att fastställandet av skada ska grundas på faktiska bevis och innefatta en objektiv bedömning.
- 139 Skyldigheten att genomföra en undersökning på eget initiativ avser dessutom endast uppgifter som den själv kan få tillgång till och som är relevanta för dess antidumpningsundersökning. Denna relevans kommer särskilt att bero på innehållet i och tillförlitligheten av de uppgifter och den bevisning som redan är tillgängliga för kommissionen till följd av de berörda parternas samarbete i denna undersökning. Kommissionen är nämligen skyldig att med all vederbörlig omsorg undersöka alla uppgifter som den förfogar över (se, för ett liknande resonemang, dom av den 23 mars 2022, kommissionen/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, punkt 50 och där angiven rättspraxis). När kommissionen har tillräckligt tillförlitlig information för att kunna genomföra undersökningen objektivt och det är osannolikt att den information som den själv kan få tillgång till inte är tillförlitligare, kan den inte åläggas att utöva sina undersökningsbefogenheter på eget initiativ.

- 140 Om en part i antidumpningsförfarandet på ett detaljerat sätt ifrågasätter riktigheten av viss information, är kommissionen emellertid skyldig att noggrant pröva om ifrågasättandet är välgrundat (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 september 2015, Bricmate, C-569/13, EU:C:2015:572, punkt 68), och, i den mån det är välgrundat, grunda sina slutsatser på annan tillförlitlig information.
- 141 Tribunalen gjorde följaktligen inte någon felaktig rättstillämpning när den i punkterna 199 och 200 i den överklagade domen slog fast att det vid bedömningen av kommissionens skyldighet att göra en undersökning på eget initiativ skulle tas hänsyn både till dess skyldighet att iaktta tidsfristerna för förfarandet och till huruvida de nya uppgifterna med en tillräckligt hög grad av sannolikhet skulle leda till tillförlitligare resultat än de som erhållits inom dessa tidsfrister.
- 142 Genom den andra delen av den första grunden har klagandena gjort gällande att tribunalen, i punkterna 202–210 i den överklagade domen, gjorde en felaktig tillämpning av kommissionens skyldighet att på eget initiativ undersöka all tillgänglig information genom att slå fast att kommissionen inte var skyldig att samla in uppgifter från de nationella tullmyndigheterna eller att skicka frågeformulär till importörerna för att få tillförlitligare uppgifter eller för att kontrollera de antaganden som den hade gjort.
- 143 I detta hänseende ska det inledningsvis erinras om att kommissionen, såsom förklarats i punkt 125 i förevarande dom, endast kan förlita sig på uppgifter som erhållits efter en justering om det saknas tillförlitligare uppgifter, vilket är en fråga som kommissionen ska pröva på eget initiativ.
- 144 Vad därefter gäller de uppgifter som kommissionen kunde ha inhämtat från de nationella tullmyndigheterna, ska det för det första påpekas att tribunalen, i punkt 202 i den överklagade domen, fann att det skulle vara oproportionerligt att kräva att kommissionen från tullmyndigheterna i samtliga medlemsstater samlade in förteckningar över import, transaktion för transaktion, analyserade dem för att avgöra om de kunde beaktas och därefter sammanställde uppgifterna för den berörda produkten under fyra år för hela unionen.
- 145 En sådan bedömning utgör inte en felaktig tillämpning av kommissionens skyldighet att genomföra en undersökning på eget initiativ. En sådan insamling av uppgifter skulle nämligen innebära att varje import av manluckor till unionen under undersökningsperioden måste kontrolleras, vilket skulle vara praktiskt taget omöjligt att genomföra inom tillämpliga tidsfrister. Såsom förklarats i punkt 138 i förevarande dom måste kommissionens skyldighet att utföra en undersökning på eget initiativ vara förenlig med de övriga skyldigheter som den åläggs genom grundförordningen, särskilt de tidsfrister som fastställs i denna.
- 146 Vidare påpekar domstolen att tribunalen, i punkterna 205 och 206 i den överklagade domen, fann att kommissionen inte var skyldig att sammanställa ett urval av uppgifter genom att samla in vissa mer detaljerade uppgifter från de nationella tullmyndigheterna, med anledning av att sammanställningen av ett sådant urval skulle innebära en betydande arbetsbörda och ta mycket tid i anspråk, vilket ska beaktas mot bakgrund av de stränga tidsfrister som åligger kommissionen, och med anledning av att relevansen av ett sådant urval skulle kunna ifrågasättas, eftersom representativiteten hos de transaktioner som valts ut skulle kunna ifrågasättas och det inte skulle vara möjligt att exakt beräkna importvolymen för den berörda produkten.

- 147 Tribunalens bedömning strider inte heller mot kommissionens skyldighet att göra en undersökning på eget initiativ, eftersom det inte framgår att insamlandet av stickprov från de nationella tullmyndigheterna skulle ha gjort det möjligt att erhålla tillförlitligare uppgifter än de justerade uppgifter som kommissionen beaktade i förevarande fall.
- 148 Vad slutligen gäller de uppgifter som kommissionen kunde ha samlat in från importörerna, fann tribunalen, i punkterna 207–209 i den överklagade domen, att kommissionen inte var skyldig att samla in sådana uppgifter i förevarande fall, eftersom de inte skulle ha varit tillförlitligare. Skälet till denna bedömning var för det första att de 28 importörer som hade gett sig till känna under undersökningen i sina svar på det frågeformulär som bifogades tillkännagivandet om inledande av undersökningen hade lämnat en övergripande uppgift om importvolymen av den berörda produkten från Kina och Indien, för det andra att dessa uppgifter inte var uppdelade i enlighet med det KN-nummer som denna produkt omfattades av och för det tredje att svaren endast kunde kontrolleras för de tre importörer som ingick i urvalet och som hade besvarat frågeformuläret och med avseende på vilka det inte hade fastställts att de var tillräckligt representativa för alla importörer av den berörda produkten. Tribunalen anförde stöd för denna bedömning genom att hänvisa till att kommissionen hade angett att marknaden var fragmenterad och kännetecknades av ett stort antal små och medelstora företag och att det i ett sådant sammanhang inte kunde uteslutas att många andra oberoende importörer som var verksamma på marknaden, och som inte hade något direkt intresse av att samarbeta i undersökningen, inte hade gett sig till känna.
- 149 I detta avseende bör det noteras att enbart det faktum att importörernas svar på frågeformuläret inte innehöll tillräckligt detaljerade uppgifter om importen i fråga inte var tillräckligt för att befria kommissionen från dess skyldighet att på eget initiativ undersöka om dessa importörer hade tillförlitligare uppgifter än de som konstruerats på grundval av uppgifter från Eurostat. Det fel som tribunalen gjorde i detta avseende saknar emellertid betydelse. Som kommissionen påpekade i sin svarsskrivelse skulle uppgifterna, även om den hade begärt mer detaljerade uppgifter, ändå ha varit mindre uttömmande än de uppgifter som Eurostat lämnat. Bedömningen i sak att det inte kunde uteslutas att många andra oberoende importörer på marknaden inte hade ett direkt intresse av att samarbeta i undersökningen har inte ifrågasatts. Det har följaktligen inte visats att insamling av importuppgifter från importörerna skulle ha gett tillförlitligare uppgifter än de justerade uppgifter som kommissionen beaktade i förevarande fall.
- 150 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte vinna bifall såvitt avser den andra delen av den första grunden och således inte alls såvitt avser den första grunden.

2. Den andra grunden

a) Parternas argument

- 151 Klagandena har inom ramen för den andra grunden gjort gällande att tribunalen, i punkterna 305–311 i den överklagade domen, felaktigt godtog kommissionens bedömning av den skada som Saint-Gobain PAM har lidit och av orsakssambandet mellan den dumpade importen och denna skada. Dessa bedömningar grundades inte på faktiska bevis och på en objektiv undersökning i den mening som avses i artikel 3.2 och 3.3 i grundförordningen, eftersom det vid beräkningen av denna skada inte togs någon hänsyn till de vinster som uppkommit genom försäljning till försäljningsenheter som var knutna till Saint-Gobain PAM. Genom att beakta de produktionskostnader som Saint-Gobain PAM ådragit sig inom ramen för tillverkningen,

oberoende av vilken typ av försäljning som senare skulle ske, underlät kommissionen att vid beräkningen av företagets totala lönsamhet beakta de ”dolda” vinster som företaget erhållit från dessa enheter vid försäljningen av den berörda produkten. Dessa vinster betraktades som kostnader vid beräkningen av förlusten, vilket ledde till en underskattning av Saint-Gobain PAM:s lönsamhet och en överskattning av skadan.

- 152 Kommissionen och intervenienterna har i första hand gjort gällande att denna grund inte kan tas upp till sakprövning, eftersom den felaktiga rättstillämpning som åberopats är obegriplig och innebär ett ifrågasättande av en bedömning av de icke ifrågasatta faktiska omständigheterna, och i andra hand att den är ogrundad.

b) Domstolens bedömning

- 153 Klagandena har genom sin andra grund gjort gällande att tribunalen åsidosatte artikel 3.2 och 3.3 i grundförordningen genom att bekräfta kommissionens bedömning av den skada som Saint-Gobain PAM lidit. Vid denna bedömning överskattades denna skada, eftersom kommissionen felaktigt ansåg att Saint-Gobain PAM:s vinster från försäljningen till dess närstående försäljningsenheter utgjorde kostnader.
- 154 I detta avseende ska det påpekas att sökandena i den femte delen av den första grunden i sin talan vid tribunalen kritiserade kommissionen för att, vid beräkningen av den skada som Saint-Gobain PAM lidit, ha använt priser som fakturerats för återförsäljning inom den koncern som denna tillverkare ingår i, det vill säga internpriser, medan bedömningen av den faktiska lönsamheten borde ha gjorts genom att jämföra värdet av försäljningen till oberoende kunder med kostnaderna för att tillverka produkterna och med återförsäljarnas försäljningskostnader, administrationskostnader och andra allmänna kostnader.
- 155 I punkterna 305–307 i den överklagade domen avfärdade tribunalen denna invändning och fann att den omständigheten att Saint-Gobain PAM hade sålt den berörda produkten både direkt, till oberoende kunder, och indirekt, genom närstående handlare, inte påverkade fastställandet av produktionskostnaderna, eftersom båda typerna av försäljning avsåg produkter som tillverkats av detta företag och det värde som kommissionen beaktade motsvarade de produktionskostnader som företaget hade haft, oberoende av vilken typ av försäljning som senare ägde rum. Tribunalen drog slutsatsen att det faktum att viss försäljning hade skett genom närstående företag inte hade påverkat beräkningen av Saint-Gobain PAM:s produktionskostnader och följaktligen inte heller bedömningen av den skada som unionsindustrin lidit.
- 156 Tribunalen ansåg således inte att Saint-Gobain PAM:s vinster från försäljningen av den berörda produkten till dess närstående försäljningsenheter utgjorde en del av det företagets kostnader vid fastställandet av den skada som unionsindustrin lidit. För både direkt försäljning och indirekt försäljning via närstående försäljningsenheter var nämligen de kostnader som beaktades Saint-Gobain PAM:s produktionskostnader.
- 157 Klagandenas påstående att Saint-Gobain PAM:s kostnader inkluderade bolagets vinst från försäljning till närstående försäljningsenheter syftar till att ifrågasätta tribunalens bedömning av de faktiska omständigheterna, utan att det har visats eller ens påståtts att bevisningen har missuppfattats. Detta klagomål kan emellertid inte tas upp till sakprövning i enlighet med fast rättspraxis, enligt vilken tribunalen ensam är behörig att fastställa och bedöma de relevanta omständigheterna och den bevisning som har lagts fram för den. Bedömningen av dessa omständigheter och av denna bevisning utgör således inte, utom vid en missuppfattning av dem,

en rättsfråga som i sig kan bli föremål för domstolens prövning inom ramen för ett överklagande (dom av den 2 februari 2023, Spanien m.fl./kommissionen, C-649/20 P, C-658/20 P och C-662/20 P, EU:C:2023:60, punkt 98 och där angiven rättspraxis).

158 Mot bakgrund av det ovan anförda ska således den andra grunden avvisas.

3. Den tredje grunden

159 Genom sin tredje grund, som består av två delar, har klagandena gjort gällande att tribunalen gjorde fel när den i punkterna 371–392 och 397 i den överklagade domen fann att det inte fanns skäl att göra en analys per segment för att bedöma om det fanns ett orsakssamband mellan importen av den berörda produkten och den skada som unionsindustrin lidit, trots skillnaderna mellan standardprodukterna och icke-standardprodukterna och produkter av segjärn och produkter av gråjärn.

a) Den tredje grundens första del

1) Parternas argument

160 Klagandena har i den första delen av sin tredje grund gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att begränsa de fall i vilka det är lämpligt att göra en analys av skadan per segment till de fall där de berörda produkterna inte är utbytbara. I punkt 378 i den överklagade domen slog tribunalen således felaktigt fast att en analys per segment inte var nödvändig när dessa produkter är tillräckligt utbytbara och i punkterna 383–392 i den överklagade domen begränsade den felaktigt sin analys till frågan huruvida dessa produkter utgjorde en enda produkt vid tillämpningen av antidumpningsförfarandet, med hänvisning till domen av den 10 mars 1992, Sanyo Electric/rådet (C-177/87, EU:C:1992:111). Enligt klagandena finns det betydande skillnader mellan standardprodukter och icke-standardprodukter och mellan produkter av gråjärn och produkter av segjärn. Dessa skillnader är viktiga för köparna av dessa produkter. Importen i fråga avser dessutom uteslutande standardprodukter och nästan uteslutande produkter av segjärn. Sådana faktorer motiverar en analys per segment, vilken skulle påverka bedömningen av orsakssambandet.

161 Kommissionen anser att denna första delgrund inte kan tas upp till sakprövning, eftersom klagandena inte med tillräcklig precision har angett den felaktiga rättstillämpningen i den överklagade domen. Kommissionen och intervenienterna anser dessutom att denna första delgrund är ogrundad.

2) Domstolens bedömning

162 Vad gäller frågan huruvida den tredje grundens första del kan tas upp till sakprövning erinrar domstolen om att det enligt fast rättspraxis följer av artikel 256.1 andra stycket FEUF, artikel 58 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol samt artikel 168.1 d och artikel 169.2 i domstolens rättegångsregler att det i ett överklagande klart ska anges på vilka punkter den dom som det yrkas upphävande av ifrågasätts samt de rättsliga argument som särskilt åberopas till stöd för detta yrkande, vid äventyr av att överklagandet eller grunden i fråga annars inte kan tas

upp till sakprövning (se, bland annat, dom av den 10 november 2022, kommissionen/Valencia Club de Fútbol, C-211/20 P, EU:C:2022:862, punkt 29, och dom av den 15 december 2022, Picard/kommission, C-366/21 P, EU:C:2022:984, punkt 52).

- 163 I denna första del har klagandena emellertid med tillräcklig precision angett den påstådda felaktiga rättstillämpningen och de grunder på vilka tribunalen har gjort denna felaktiga rättstillämpning. Klagandena anser nämligen att tribunalen felaktigt begränsade den analysen per segment av den skada som orsakats av den dumpade importen till situationer där de berörda produkterna inte är utbytbara och klagandena har till stöd för sitt påstående åberopat domen av den 28 oktober 2004, Shanghai Teraoka Electronic/rådet (T-35/01, EU:T:2004:317), och domen av den 24 september 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/kommissionen (T-500/17, EU:T:2019:691). Kommissionens avvisningsyrkande ska därför avslås.
- 164 Vad gäller frågan huruvida talan kan vinna bifall såvitt avser denna tredje delgrund påpekar domstolen att det framgår av artikel 3.2 i grundförordningen att fastställandet av skadan ska innebära en objektiv granskning av den dumpade importens omfattning, dess inverkan på priserna för liknande produkter på unionsmarknaden och dess inverkan på unionsindustrin. I artikel 3.3 i grundförordningen föreskrivs att vad avser den dumpade importens inverkan på priserna ska det prövas huruvida de dumpade produkterna har sålts till ett betydligt lägre pris än priset på den likadana produkten framställd av unionsindustrin.
- 165 Även om det i grundförordningen inte föreskrivs någon särskild metod för att analysera prisunderskridande, följer det av själva ordalydelsen i artikel 3.3 att den metod som väljs för att fastställa ett eventuellt prisunderskridande i princip måste avse en "likadan produkt" i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen, även om denna produkt kan bestå av olika typer av produkter som ingår i flera marknadssegment. I princip ålägger grundförordningen således inte kommissionen att bedöma huruvida det föreligger ett prisunderskridande på någon annan nivå än den för den likadana produkten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkterna 73–75).
- 166 Kommissionen är emellertid skyldig att vid sin bedömning av prisunderskridandet beakta alla faktiska bevis, i förekommande fall inbegripet bevis avseende de olika marknadssegmenten för den aktuella produkten, eftersom den enligt artikel 3.2 i grundförordningen är skyldig att göra en "objektiv granskning" av den dumpade importens inverkan på priserna på likadana produkter framställda av unionsindustrin (dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 77).
- 167 För att säkerställa att analysen av prisunderskridandet är objektiv kan kommissionen således under vissa omständigheter, trots sitt stora utrymme för skönsmässig bedömning, åläggas att utföra en sådan analys på nivån för marknadssegmenten för den ifrågavarande produkten. Detta kan vara fallet i en situation där det finns en tydlig segmentering av marknaden för produkten i fråga och där den import som var föremål för antidumpningsundersökningen till överväldigande del var koncentrerad till ett av marknadssegmenten för produkten i fråga, dock under förutsättning att den likadana produkten som helhet beaktas på ett korrekt sätt. Detta kan också vara fallet i en särskild situation där det finns en hög koncentration av inhemsk försäljning och dumpad import inom olika segment och där det finns betydande prisskillnader mellan dessa segment. Under sådana omständigheter kan kommissionen vara skyldig att beakta marknadsandelarna för varje typ av produkt och dessa prisskillnader för att säkerställa att

analysen av huruvida det föreligger ett prisunderskridande är objektiv (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkterna 78–81, 110 och 111).

- 168 Mot denna bakgrund kunde tribunalen, såsom den gjorde i punkt 378 i den överklagade domen, anse att en analys per segment inte är nödvändig när de ifrågavarande produkterna är tillräckligt utbytbara. Det faktum att dessa typer av produkter är tillräckligt utbytbara säkerställer nämligen att det inte finns någon tydlig segmentering av marknaden och följaktligen att analysen av prisunderskridande är objektiv, eftersom det innebär att försäljningen av unionsprodukter kommer att påverkas av dumpad import, oberoende av segmentet för dessa produkter eller denna import.
- 169 Av detta följer att om en sådan utbytbarhet har fastställts, kan kundernas uppfattning om skillnader mellan standardprodukter och icke-standardprodukter, och mellan produkter av gråjärn och segjärn, och det faktum att den dumpade importen endast avser standardprodukter och nästan uteslutande produkter av segjärn, inte motivera en analys per segment.
- 170 I punkt 383 i den överklagade domen fann tribunalen dessutom, utan att göra en felaktig rättstillämpning, att den omständigheten att produkterna tillhörde olika serier inte i sig var tillräcklig för att fastställa att de inte var utbytbara och att det därför var lämpligt att göra en analys segment för segment. Som tribunalen med rätta påpekade i detta sammanhang kan produkter som tillhör olika serier ha identiska funktioner eller uppfylla samma behov.
- 171 Talan kan därmed inte bifallas såvitt avser den tredje grundens första del.

b) Den tredje grundens andra del

1) Parternas argument

- 172 Klagandena har i den andra delen av den tredje grunden gjort gällande att tribunalen gjorde fel i den överklagade domen när den varken beaktade deras argument eller bemötte deras argument att arten av den dumpade importen borde ha beaktats vid bedömningen av huruvida det förelåg ett orsakssamband. Enligt klagandena kunde det, med hänsyn till arten av denna import, som nästan uteslutande består av standardprodukter och produkter av segjärn, inte fastställas något orsakssamband enligt artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen mellan denna import och skadan för den "likadana produkten" utan en mer ingående undersökning av skadan med avseende på dels produkter av segjärn jämfört med produkter av gråjärn, dels standardprodukter jämfört med icke-standardprodukter.
- 173 För att illustrera betydelsen av tribunalens fel har klagandena anfört att kommissionen tillämpade en produktjämförelsemetod bestående av prövning av varje produktkodnummer för sig (nedan kallad PCN-metoden) endast i samband med undersökningen av förekomsten av prisunderskridande och inte i samband med undersökningen av indikatorer på förekomsten av skada, såsom försäljningsvolym och lönsamhet, vilka endast bedömdes för den likadana produkten i dess helhet. Kommissionen kunde följaktligen inte avgöra om den skada som konstaterats på grundval av var och en av dessa indikatorer avsåg ett segment som berördes av importen från Kina och följaktligen om denna skada hade vållats av denna import. Det faktum att kommissionen endast fastställde prisunderskridande för 62,6 procent av unionstillverkarnas totala försäljning förstärkte dessutom behovet av att bedöma om den skada som konstaterats för den

likadana produkten avser produktkategorier som inte eller nästan inte har varit föremål för import. Tribunalen har i vart fall felaktigt ålagt klagandena en alltför tung bevisbörda vad gäller fastställandet av skillnaderna mellan de produktkategorier som kräver en analys segment för segment.

- 174 Tribunalen gjorde också fel när den i punkterna 391 och 392 i den överklagade domen ifrågasatte betydelsen av en "preferens" för eller ett "företräde" för olika segment. Det är just denna preferens som kan leda till att det saknas orsakssamband mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit, när denna import endast berör ett segment och det konstateras att unionstillverkarna lidit skada inom ett annat segment. Den omständigheten att tribunalen, i punkterna 391 och 392 i den överklagade domen, slog fast att det faktum att man i vissa medlemsstater ger "företräde åt" eller har en "preferens för" den ena eller den andra typen av gjutjärn i fråga är ett påstående som "inte [stöds] av några konkreta uppgifter" utgör ett uppenbart felaktigt och vilseledande tillvägagångssätt. För det första har kommissionen medgett att det föreligger en sådan preferens. För det andra har alla berörda parter, inklusive de klagande, påpekat de skillnader som föreligger mellan produkter av segjärn och produkter av gråjärn.
- 175 Kommissionen och intervenienterna anser att den andra delen av den tredje grunden saknar verkan, eftersom klagandena inte har visat att de aktuella produkterna inte var utbytbara. Under alla omständigheter är denna andra delgrund ogrundad, eftersom dessa produkters utbytbarhet utesluter en artificiell åtskillnad av analysen av skada från analysen av orsakssambandet.

2) Domstolens bedömning

- 176 Klagandena har inom ramen för den andra delen av den tredje grunden gjort gällande att tribunalen varken beaktade eller bemötte deras argument att det inte går att fastställa något orsakssamband enligt artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen utan att göra en analys avseende segmenten standardprodukter, icke-standardprodukter, produkter av segjärn och produkter av gråjärn, eftersom den dumpade importen nästan uteslutande bestod av standardprodukter och produkter av gråjärn.
- 177 I detta hänseende påpekar domstolen att tribunalen, i punkterna 382–385 i den överklagade domen, fann att det, med hänsyn till att standardprodukter och icke-standardprodukter är utbytbara och att klagandena inte hade visat motsatsen, inte var nödvändigt med en analys per segment av skadan där det gjordes åtskillnad mellan standardprodukter och icke-standardprodukter. I punkterna 387–392 i den överklagade domen konstaterade tribunalen att kommissionen hade ansett att produkter av segjärn och produkter av gråjärn var utbytbara och att klagandena inte hade lagt fram någon bevisning som påverkade denna bedömning, eftersom de endast hade åberopat att det i vissa medlemsstater gavs "företräde" eller fanns en "preferens" för den ena eller den andra typen av gjutjärn. Tribunalen fann följaktligen att det saknades skäl att göra en analys per segment av skadan med åtskiljande mellan segjärn och gråjärn.
- 178 Eftersom det framgår av tribunalens bedömning av de faktiska omständigheterna att både standardprodukter och icke-standardprodukter samt segjärnsprodukter och gråjärnsprodukter var utbytbara, var det inte nödvändigt att analysera skadan utifrån de aktuella produktsegmenten. Såsom har angetts i punkt 168 i förevarande dom kan man av dessa produkters utbytbarhet dra slutsatsen att försäljningen av produkter från unionsindustrin kommer att påverkas av den dumpade importen oavsett vilket segmentet dessa produkter eller denna import ska hänföras till.

- 179 Domstolen avfärdar som verkningslöst klagandenas argument att kommissionen visserligen beaktade en segmentering av de aktuella produkterna men att den tillämpade PCN-metoden var otillfredsställande, eftersom den endast undersökte en av de olika skadeindikatorerna, nämligen förekomsten av prisunderskridande, och endast 62,6 procent av den totala försäljningen för de unionstillverkare som ingick i stickprovet. Eftersom de ifrågasattade produkternas utbytbarhet inte krävde en analys segment för segment, är nämligen de påstådda bristerna i denna metod för en analys per segment irrelevanta.
- 180 I den mån klagandena har kritiserat tribunalen för att inte ha prövat deras klagomål avseende ett åsidosättande av artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen på grund av avsaknaden av en analys per segment, ska det påpekas att artikel 3.2 och 3.3 samt artikel 3.6 och 3.7 visserligen har olika syften, eftersom den första artikeln reglerar fastställandet av skada för unionsindustrin och den andra anger villkoren för att det ska finnas ett samband mellan den dumpade importen och denna skada. Såsom har påpekats i punkt 363 i den överklagade domen finns det emellertid ett samband mellan dessa bestämmelser. I artikel 3.6 i grundförordningen föreskrivs uttryckligen att bevisningen för att sådan import vållar skada måste grundas på den bevisning som lagts fram avseende punkt 2 i den artikeln, vilket innebär att man måste visa att den volym och/eller de prisnivåer som avses i punkt 3 i den artikeln har en väsentlig inverkan på unionsindustrin. I punkt 364 i den överklagade domen erinrade tribunalen således med rätta om att den undersökning som avses i artikel 3.3 i grundförordningen ska ligga till grund för analysen av orsakssambandet mellan denna import och den skada som unionsindustrin lidit.
- 181 Av detta följer att bedömningen att en analys per segment inte är nödvändig vid undersökningen av skada enligt artikel 3.2 och 3.3 i grundförordningen även gäller undersökningen av orsakssamband enligt artikel 3.6 och 3.7. Genom att i punkterna 382–392 i den överklagade domen slå fast att en analys av de aktuella produkterna per segment inte var motiverad inom ramen för prövningen av skadan, med hänsyn till att dessa produkter är utbytbara, avslag tribunalen därför implicit, men med nödvändighet, klagandenas invändning avseende åsidosättande av artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen på grund av att en sådan analys saknades.
- 182 Klagandenas argument att tribunalen har ålagt dem en orimlig bevisbörda vad gäller fastställandet av skillnaderna mellan de produktkategorier som kräver en analys per segment ska dessutom avfärdas såsom ogrundat. Eftersom en analys per segment endast är motiverad för att garantera objektiviteten i undersökningen av den dumpade importens inverkan på unionsindustrins likadana produkter, utgör skyldigheten att visa att produkterna i fråga inte är tillräckligt utbytbara, för att kräva en analys per segment, inte en orimlig bevisbörda.
- 183 Slutligen, i den mån klagandena har gjort gällande att tribunalen, i punkt 392 i den överklagade domen, felaktigt avfärdade betydelsen för bedömningen av skadan av att konsumenterna i vissa medlemsstater gav företräde eller hade en preferens för den ena eller den andra av de berörda typerna av gjutjärn, ska det påpekas att tribunalen avfärdade deras argument på två oberoende grunder. Tribunalen konstaterade dels att klagandenas påståenden i detta avseende inte stöddes av konkreta bevis, dels att ett företräde inte med säkerhet innebar att produkterna inte var utbytbara. Eftersom klagandena i sitt överklagande inte ifrågasatte denna andra grund för tribunalens bedömning, ska deras argument avseende förekomsten av konkret bevisning till stöd för deras påståenden underkännas såsom irrelevanta.
- 184 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte vinna bifall såvitt avser den andra delen av den tredje grunden och således inte alls såvitt avser den tredje grunden.

4. Den fjärde grunden

a) Parternas argument

- 185 Inom ramen för den fjärde grunden har klagandena gjort gällande att tribunalen åsidosatte artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen och motiveringsskyldigheten när den slog fast att förekomsten av en marginal för prisunderskridande avseende 62,6 procent av den försäljning som gjorts av de tillverkare i unionen som ingick i stickprovet framstår som tillräcklig för att konstatera att det förelåg ett betydande prisunderskridande i den mening som avses i artikel 3.3 i grundförordningen. Tribunalen underlät således att pröva huruvida avsaknaden av prisunderskridande för 37,4 procent av denna försäljning utgjorde hinder för att fastställa ett orsakssamband enligt artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen. Den konstaterade skadan kan nämligen avse produkttyper som inte berörs av den dumpade importen, vilket skulle påverka den objektiva karaktären hos undersökningen av den skada som vållats av denna import.
- 186 Dessutom gjorde tribunalen, i punkt 417 i den överklagade domen, en felaktig rättstillämpning genom att göra analysen av inverkan av avsaknaden av prisunderskridande för 37,4 procent av denna försäljning beroende av att det konstateras att unionsmarknaden är uppdelad i olika segment. Förekomsten av en sådan segmentering är dock inte en förutsättning för att kommissionen ska göra en noggrann undersökning av orsakssambandet. Avsaknaden av prisunderskridande och av en motsvarande kategori av importerade produkter för en stor del av försäljningen i unionen kunde ha utgjort hinder för konstaterandet av ett orsakssamband avseende den skada som unionsindustrin som helhet lidit.
- 187 Klagandena har även bestritt att PCN-metoden kan motivera det tillvägagångssätt som valts i den omtvistade förordningen. Om det inte fanns någon överensstämmelse mellan de KN-nummer som ingick i stickprovet, skulle det vara nödvändigt att undersöka om det trots denna brist går att fastställa ett orsakssamband. Metoden skulle till exempel kunna inbegripa en analys för att fastställa om annan import än den från de tillverkare som ingick i urvalet omfattar produkttyper utan överensstämmelse. Detta är dock inte fallet här.
- 188 Kommissionen och intervenienterna har bestritt klagandenas argument.

b) Domstolens bedömning

- 189 Enligt artikel 3.6 i grundförordningen måste det på grundval av all relevant bevisning som läggs fram avseende punkt 2 i den artikeln visas att den dumpade importen vållar skada, vilket innebär att det måste visas att volymen av eller prisnivån för den dumpade import som avses i punkt 3 i den artikeln har haft en väsentlig inverkan på unionsindustrin.
- 190 I punkterna 417–425 i den överklagade domen konstaterade tribunalen att kommissionen, till skillnad från vad som var fallet i två andra mål, i förevarande fall inte hade funnit att det fanns olika segment och att den berörda produkten, även om den hade delats in i PCN-nummer för jämförelseändamål, omfattade en mängd olika produkttyper som fortfarande var utbytbara. Mot denna bakgrund fann tribunalen att det var tillräckligt att underskridandemarginalen låg inom intervallet 31,6–39,2 procent för 62,6 procent av försäljningen för unionstillverkarna i stickprovet, för att det i förevarande fall skulle vara möjligt att dra slutsatsen att det förelåg ett betydande prisunderskridande i förhållande till priset på en likadan produkt från unionsindustrin i den mening som avses i artikel 3.3 i grundförordningen.

- 191 Klagandena har hävdad att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning och lämnade en bristande motivering när den underlät att pröva huruvida avsaknaden av prisunderskridande för 37,4 procent av denna försäljning utgjorde hinder för att fastställa att det förelåg ett orsakssamband enligt artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen. Tribunalen gjorde även en felaktig rättstillämpning när den gjorde analysen av inverkan av avsaknaden av prisunderskridande för 37,4 procent av denna försäljning beroende av att det konstateras att unionsmarknaden är uppdelad i olika segment.
- 192 När det gäller påståendet om felaktig rättstillämpning påpekar domstolen att även om det i artikel 3 i grundförordningen anges ett antal faktorer som ska beaktas vid fastställandet av huruvida dumpad import har vållat skada, innehåller den inte, såsom angetts i punkt 165 i förevarande dom, någon exakt metod för att analysera prisunderskridande. Eftersom detta fastställande innefattar komplicerade ekonomiska bedömningar har kommissionen, i enlighet med den rättspraxis som det hänvisas till i punkt 112 i förevarande dom, ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller valet av metod.
- 193 I grundförordningen föreskrivs inte heller att kommissionen under alla omständigheter är skyldig att ta hänsyn till alla produkter som säljs av unionsindustrin, inbegripet de typer av den berörda produkten som inte exporteras av de exporterande tillverkare som ingår i urvalet, när den fastställer om skada har vållats av dumpad import.
- 194 Enligt ordalydelsen i artikel 3.2 och 3.3 i grundförordningen, till vilken det hänvisas i artikel 3.6 i den förordningen, är kommissionen nämligen inte skyldig att vid sin undersökning av importens inverkan på unionsindustrins priser beakta all försäljning av en likadan produkt som den som industrin säljer (dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkterna 152, 153 och 159).
- 195 Detta bekräftas av det faktum att undersökningen av den dumpade importens inverkan på unionsindustrins priser, som ska genomföras i syfte att fastställa skada, inbegriper en jämförelse av försäljningen från inte bara ett och samma företag – vilket är fallet med fastställandet av dumpningsmarginalen, som beräknas på grundval av uppgifter från den berörda exporterande tillverkaren – utan från flera företag, nämligen de exporterande tillverkare som ingår i urvalet och de företag inom unionsindustrin som ingår i urvalet. En jämförelse av dessa företags försäljning kommer emellertid mycket ofta att vara svårare vid en analys av prisunderskridande än vid fastställandet av dumpningsmarginalen, eftersom de olika produkttyper som säljs av dessa olika företag tenderar att endast delvis överlappa varandra (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkterna 154 och 155).
- 196 Risken för att vissa produkttyper inte kan beaktas vid bedömningen av prisunderskridandet på grund av skillnaderna mellan sortimentet av produkter som säljs av olika företag är större ju mer detaljerade PCN-numren är. Även om detaljrikare PCN-nummer har den fördelen att produkttyper med fler gemensamma fysiska och tekniska egenskaper jämförs, har de däremot den nackdelen att de ökar möjligheten för att vissa produkttyper som säljs av det ena eller det andra av de berörda företagen saknar motsvarighet och således varken kan jämföras eller beaktas vid denna bedömning (dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkterna 156 och 157).

- 197 Kommissionens utövande av sitt stora utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om valet av metod för att analysera prisunderskridande kan således, såsom är fallet med PCN-metoden, få den ofrånkomliga följden att vissa typer av produkter inte kan jämföras och följaktligen inte beaktas vid denna analys. Utövandet av detta utrymme för skönsmässig bedömning begränsas emellertid av kommissionens skyldighet enligt artikel 3.2 i grundförordningen att genomföra en objektiv undersökning av den dumpade importens inverkan på unionsindustrins priser (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 158).
- 198 I detta fall innebar kommissionens val att tillämpa PCN-metoden att den inte kunde jämföra 37,4 procent av försäljningen för de unionstillverkare som ingick i urvalet.
- 199 Det faktum att kommissionen kunde fastställa en prisunderskridandemarginal på mellan 31,6 procent och 39,2 procent för 62,6 procent av denna försäljning innebär emellertid ett betydande prisunderskridande avseende dessa tillverkare vilket sannolikt kommer att klassificeras som en väsentlig inverkan på unionsindustrin i den mening som avses i artikel 3.6 i grundförordningen.
- 200 Klagandena har dessutom, under alla omständigheter, felaktigt dragit slutsatsen att 37,4 procent av denna försäljning inte påverkades av den ifrågavarande importen, eftersom det saknades en jämförelse med denna försäljning. Eftersom den berörda produkten består av olika typer av produkter som är utbytbara och det följaktligen inte finns någon tydlig segmentering av den relevanta produktmarknaden (se punkt 167 i förevarande dom), är det också sannolikt att denna import har påverkat priserna på de utvalda unionstillverkarnas produkter, som inte kunde jämföras enligt PCN-metoden. Det faktum att denna påverkan inte har kvantifierats enligt denna metod räcker inte för att ifrågasätta objektiviteten i bedömningen att den nämnda importen måste ha påverkat priset på alla typer av produkter från unionstillverkarna, eftersom dessa produkter är utbytbara.
- 201 Klagandenas påstående att tribunalen åsidosatte artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen genom att inte beakta att det saknades prisunderskridande för 37,4 procent av försäljningen för de unionstillverkare som ingick i urvalet ska följaktligen underkännas såsom ogrundat, eftersom klagandena felaktigt anser att det inte förekommer något prisunderskridande för denna procentandel av försäljningen och att kommissionen, genom att tillämpa PCN-metoden, har fastställt ett betydande prisunderskridande som har en väsentlig inverkan på unionsindustrin.
- 202 Vad beträffar klagomålet avseende åsidosättande av motiveringsskyldigheten ska det erinras om att enligt domstolens fasta rättspraxis innebär tribunalens skyldighet att motivera sina domar enligt artiklarna 36 och 53 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol inte att tribunalen är skyldig att utforma domskälen så, att samtliga resonemang som parterna i målet fört bemöts vart och ett för sig och på ett uttömmande sätt. Motiveringen kan således vara underförstådd, förutsatt att de berörda får kännedom om vad tribunalen har lagt till grund för sitt avgörande och att domstolen får ett tillräckligt underlag för att kunna utföra sin prövning vid ett överklagande (dom av den 14 september 2016, Trafilerie Meridionali/kommissionen, C-519/15 P, EU:C:2016:682, punkt 41 och där angiven rättspraxis).
- 203 I förevarande fall konstaterar domstolen, mot bakgrund av den motivering som återfinns i punkterna 406–425 i den överklagade domen och den bedömning som återfinns i punkterna 192–201 i förevarande dom, att denna motivering gjorde det möjligt för klagandena

att få kännedom om vad tribunalen har lagt till grund för sitt avgörande och för domstolen att utöva sin kontroll. Följaktligen kan talan inte vinna bifall såvitt avser klagandena invändning avseende ett åsidosättande av motiveringskyldigheten.

204 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan således inte vinna bifall såvitt avser den fjärde grunden.

5. Den femte grunden

a) Inledande synpunkter

205 Genom den femte grunden, som består av tre delar, har klagandena ifrågasatt tribunalens bedömning av den tredje grunden i deras talan i första instans och gjort gällande att kommissionen åsidosatte deras rättssäkerhetsgarantier på grund av att den inte delgav dem uppgifter som var relevanta för fastställandet av dumpning och skada.

206 Den andra och den tredje delen av den femte grunden för överklagandet avser mer specifikt huruvida tribunalens bedömning av den tredje grunden för talan i första instans, som CCCME hade åberopat för egen räkning, var korrekt. Såsom anges i punkterna 48–75 och 100 i förevarande dom hade CCCME emellertid inte talerätt för att för egen räkning väcka talan om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen. Den andra och den tredje delen av den femte grunden ska således avvisas.

b) Den femte grundens första del

1) Parternas argument

207 Klagandena har i den första delen av den femte grunden gjort gällande att tribunalen, i punkterna 435–438 i den överklagade domen, gjorde fel eller, i andra hand, missuppfattade de faktiska omständigheterna när den avvisade den tredje grunden för deras talan om ogiltigförklaring i den del den avsåg de åsidosättanden av processuella garantier som medlemmarna i CCCME och de nio övriga klagandena hade gjort gällande på grund av att de inte hade deltagit i undersökningen. Dessa medlemmar och dessa klagande skulle ha deltagit i undersökningen, eftersom de antingen var exporterande tillverkare som ingick i urvalet eller exporterande tillverkare som i den omtvistade förordningen angavs ha samarbetat vid utarbetandet av urvalet. Inlämnandet av en stickprovsblankett är det sätt på vilket en exporterande tillverkare kan ”ge sig till känna” som svar på ett tillkännagivande om inledande enligt artikel 5.10 i grundförordningen. Kommissionen uppgav dessutom i sin svarsskrivelse vid tribunalen att de kinesiska klagande som inte valts ut och som valts ut i urvalet hade fått ”de informationsdokument som avses i artikel 19.2 i grundförordningen”.

208 Klagandena har även gjort gällande att tribunalen, i punkterna 443–447 i den överklagade domen, felaktigt slog fast att den omständigheten att CCCME agerade som företrädare för den kinesiska gjutjärnsindustrin som helhet inte var tillräcklig för att visa att CCCME agerade för sina medlemmar och för de övriga nio klagandena i det aktuella antidumpningsförfarandet och att CCCME därför inte kunde göra gällande ett åsidosättande av dessa medlemmars och dessa klagandes processuella rättigheter. Tribunalen tillämpade ett felaktigt rättsligt kriterium och gjorde en felaktig rättslig bedömning av de faktiska omständigheterna. Vid bedömningen av

huruvida CCCME företrädde sina medlemmar och de nio övriga klagandena bortsåg tribunalen från bevisning, missuppfattade innehållet i CCCME:s synpunkter av den 15 september 2017 på förordningen om preliminär tull och bortsåg från att det hade blivit tydligt för kommissionen att CCCME företrädde de kinesiska exporterande tillverkarna.

209 Kommissionen och intervenienterna har bestritt klagandenas argument.

2) Domstolens bedömning

210 Klagandena har i första hand gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den slog fast att klagandena, trots att medlemmarna i CCCME och de nio övriga klagandena antingen ingick i urvalet eller angavs ha samarbetat för att upprätta detta urval under antidumpningsundersökningen, inte kunde göra gällande ett åsidosättande av deras rätt att få del av uppgifter av betydelse för fastställandet av dumpning och skada under denna undersökning.

211 Det ska i detta hänseende erinras om att respekten för rätten till försvar utgör en grundläggande princip i unionsrätten (dom av den 3 juni 2021, Jumbocarry Trading, C-39/20, EU:C:2021:435, punkt 31 och där angiven rättspraxis). Domstolen har därför slagit fast att respekten för dessa rättigheter är av största vikt i antidumpningsundersökningar och att de berörda företagen, med stöd av dessa rättigheter, under det administrativa förfarandet måste ha getts tillfälle att yttra sig över de påstådda omständigheternas riktighet och relevans och över den bevisning som kommissionen åberopat till stöd för sitt påstående om förekomsten av dumpning och den därav vållade skadan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 februari 2012, rådet och kommissionen/Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP, C-191/09 P och C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkterna 76 och 77, och där angiven rättspraxis).

212 I skäl 12 i grundförordningen anges således att berörda parter bör ges tillräckliga möjligheter att framlägga all relevant bevisning och försvara sina intressen. Dessutom fastställs parternas rätt till försvar i artiklarna 6.5, 6.7, 20.1 och 20.2 i grundförordningen. Enligt den första bestämmelsen får de senare, bland vilka återfinns importörer och exportörer av den undersökta produkten, yttra sig och ta del av alla uppgifter som lämnas av parter som berörs av undersökningen, med undantag för interna handlingar som upprättats av unionens eller medlemsstaternas myndigheter, förutsatt att dessa uppgifter är relevanta för försvaret av deras intressen, inte är konfidentiella och används i undersökningen. Enligt denna andra bestämmelse ska de nämnda parterna underrättas om de detaljer som ligger till grund för de viktigaste omständigheterna och övervägandena på grundval av vilka, å ena sidan, provisoriska åtgärder har vidtagits eller, å andra sidan, det är tänkt att rekommendera att slutgiltiga åtgärder vidtas.

213 I dessa bestämmelser fastställs dock vissa villkor för utövandet av dessa rättigheter i syfte att säkerställa en god förvaltning vid antidumpningsförfaranden. Enligt artikel 6.5 och 6.7 i grundförordningen är berörda parter sålunda skyldiga att dels ge sig till känna, dels skriftligen begära att få ta del av uppgifterna i fråga eller att yttra sig. Vad gäller det första av dessa villkor föreskrivs i artikel 5.10 i denna förordning att det i tillkännagivandet om att ett förfarande inleds ska anges de tidsfrister inom vilka berörda parter ska ge sig till känna och skriftligen lämna sina synpunkter samt att uppgifter om dessa synpunkter och uppgifter ska kunna beaktas vid antidumpningsundersökningen. I denna sistnämnda bestämmelse föreskrivs även att det i tillkännagivandet ska anges den tid inom vilken berörda parter kan begära att bli hörda av kommissionen enligt artikel 6.5. I enlighet med artikel 20.1 och 20.3 i samma förordning ska uppgifter rörande införandet av provisoriska åtgärder begäras skriftligen omedelbart efter

införandet av sådana provisoriska åtgärder och uppgifter rörande införandet av slutgiltiga åtgärder ska också begäras skriftligen inom en månad efter det att det offentliggjorts att en preliminär tull införs.

- 214 Grundförordningen ger således vissa berörda personer processuella rättigheter och garantier, vilka emellertid endast kan utövas om dessa personer deltar aktivt i själva förfarandet, vilket åtminstone ska komma till uttryck genom att en skriftlig begäran inges inom en viss angiven tidsfrist (dom av den 9 juli 2020, *Donex Shipping and Forwarding*, C-104/19, EU:C:2020:539, punkt 70).
- 215 I artikel 17 i grundförordningen anges vidare att om antalet klagande, exportörer eller importörer, produkttyper eller transaktioner är stort, så får kommissionen genom att använda stickprov begränsa undersökningen till ett rimligt antal parter, produkter eller transaktioner. För att bedöma om ett stickprovsförfarande är nödvändigt och i så fall göra ett urval ska de berörda parterna förse kommissionen med relevanta upplysningar. Om kommissionen avser att grunda sin undersökning på ett stickprov av exportörer eller importörer, kan den således i tillkännagivandet om inledande uppmana de berörda exportörerna eller importörerna att ge sig till känna och begära uppgifter från dem för att kunna göra ett representativt urval av dem.
- 216 Om berörda parter ger sig till känna och lämnar relevanta uppgifter för att ett representativt urval av dessa parter ska kunna göras, eller om de anlitas för detta ändamål, utgör detta en form av deltagande i antidumpningsförfarandet. Ett sådant deltagande ger dock inte dessa parter de förfarandegarantier som anges i artiklarna 6.5, 6.7, 20.1 och 20.2 i grundförordningen. Såsom framgår av punkterna 213 och 214 i förevarande dom är beviljandet av dessa garantier underkastat vissa villkor som innebär att parterna själva måste delta i förfarandet, genom att uttrycka sitt intresse och inge skriftliga ansökningar. Deltagande i en stickprovsundersökning enligt artikel 17 i förordningen utgör dock inte ett sådant deltagande.
- 217 Även om medlemmarna i CCCME och de nio övriga klagandena deltog i den stickprovsundersökning som genomfördes inom ramen för det aktuella antidumpningsförfarandet, gjorde tribunalen följaktligen inte någon felaktig rättstillämpning när den i punkterna 435–438 i den överklagade domen slog fast att dessa medlemmar och dessa klagande inte kunde åberopa ett åsidosättande av deras processuella garantier på den grunden att kommissionen inte hade delgett dem uppgifter som var nödvändiga för att de skulle kunna tillvarata sina intressen. Tribunalen påpekade nämligen med rätta att dessa medlemmar och dessa klaganden inte hade begärt att få dessa uppgifter under förfarandet.
- 218 I andra hand har klagandena gjort gällande att tribunalen missuppfattade de faktiska omständigheterna när den slog fast att medlemmarna i CCCME och de nio övriga klagandena inte hade deltagit i undersökningen på ett sådant sätt att de kunde göra gällande att deras processuella rättigheter hade åsidosatts. I detta avseende har klagandena åberopat den omständigheten att kommissionen i sin svarsskrivelse vid tribunalen uppgav att dessa medlemmar och dessa klagande hade erhållit ”sådana informationshandlingar som avses i artikel 19.2 i grundförordningen”.
- 219 I detta sammanhang erinrar domstolen om att en klagande som gör gällande att tribunalen har missuppfattat bevisning, enligt artikel 256 FEUF, artikel 58 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol och artikel 168.1 d i domstolens rättegångsregler, ska ange exakt vilken bevisning som har missuppfattats av tribunalen och visa vilka fel i analysen som, enligt dess bedömning, ledde till att tribunalen missuppfattade bevisningen. Det följer dessutom av fast

rättspraxis att det utifrån handlingarna i målet ska vara uppenbart att tribunalen missuppfattat bevisningen eller de faktiska omständigheterna, utan att domstolen ska behöva göra en ny bedömning därav (dom av den 10 november 2022, kommissionen/Valencia Club de Fútbol, C-211/20 P, EU:C:2022:862, punkt 55 och där angiven rättspraxis).

- 220 Kommissionens påstående i sin svarsskrivelse vid tribunalen att medlemmarna i CCCME och de nio övriga klagandena ”mottog de informationshandlingar som avses i artikel 19.2 i grundförordningen”, även om den avsåg artikel 20.2 i denna förordning, är inte sådant att det kan fastställas att tribunalen har missuppfattat de faktiska omständigheterna vad gäller dessa medlemmars och klagandes deltagande i antidumpningsförfarandet som gav dem de förfarandegarantier som avses i artiklarna 6.7 och 20.2 i denna förordning. Detta påstående räcker nämligen inte för att visa att nämnda medlemmar eller nämnda klagande har gett sig till känna och skriftligen begärt att de uppgifter som krävs för att de ska kunna utöva sina processuella rättigheter i enlighet med dessa bestämmelser ska lämnas ut.
- 221 Trots att medlemmarna i CCCME och de nio övriga klagandena deltog i den stickprovsundersökning som utfördes under antidumpningsförfarandet, gjorde tribunalen varken en felaktig rättstillämpning eller en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna när den i punkterna 435–438 i den överklagade domen slog fast att dessa medlemmars och dessa klagandes invändningar, som grundade sig på att de inte hade fått del av uppgifter som var nödvändiga för att de skulle kunna tillvarata sina intressen, skulle avvisas, eftersom de inte hade begärt att få del av dessa uppgifter under förfarandets gång.
- 222 För det andra har klagandena bestritt att de åsidosättanden av rätten till försvar som CCCME åberopat avseende sina medlemmar och de nio övriga klagandena ska avvisas. Klagandena anser att tribunalen tillämpade ett felaktigt rättsligt kriterium när den slog fast att CCCME inte hade rätt att utöva de processuella rättigheter som dess medlemmar och de nio övriga klagandena hade under antidumpningsförfarandet i fråga. Dessutom beskrevs CCCME felaktigt som en enhet som företräder den kinesiska gjutjärnsindustrin som helhet och inte de enskilda kinesiska exporterande tillverkarna.
- 223 Med anledning av dessa invändningar påpekar domstolen att processuella rättigheter är rättigheter som är specifika för den person som de tillerkänns. Domstolen har således slagit fast att rätten till försvar är subjektiv till sin natur, vilket innebär att det är de berörda parterna själva som måste kunna utöva den på ett effektivt sätt, oberoende av vilken typ av förfarande som de är föremål för (dom av den 9 september 2021, Adler Real Estate m.fl., C-546/18, EU:C:2021:711, punkt 59) och att ett företag som inte har deltagit i en dumpningsundersökning och som inte är närstående någon exporterande tillverkare i det land som är föremål för undersökningen inte självt kan göra gällande rätten till försvar inom ramen för ett förfarande i vilket det inte har deltagit (dom av den 9 juli 2020, Donex Shipping and Forwarding, C-104/19, EU:C:2020:539, punkt 68 och där angiven rättspraxis).
- 224 Det ska påpekas att även om den rättspraxis som det hänvisas till i föregående punkt inte behandlar frågan huruvida en sammanslutning har möjlighet att utöva de processuella rättigheter som tillkommer vissa företag, däribland dess medlemmar, under ett administrativt förfarande, utesluter den inte en sådan möjlighet. Denna möjlighet får emellertid inte leda till ett kringgående av de villkor som de berörda företagen, enligt denna rättspraxis, skulle ha varit skyldiga att iaktta om de själva hade velat utöva sina processuella rättigheter.

- 225 Tribunalen tillämpade således inte ett felaktigt rättsligt kriterium när den i punkterna 443 och 444 i den överklagade domen konstaterade att möjligheten för en sammanslutning att utöva vissa av sina medlemmars processuella rättigheter under antidumpningsförfarandet är beroende av att sammanslutningen under undersökningen har visat att den har för avsikt att agera som företrädare för vissa av sina medlemmar, vilket förutsätter att dessa medlemmar har identifierats och att enheten kan visa att den har erhållit ett bemyndigande från dessa medlemmar som gör det möjligt för den att utöva dessa processuella rättigheter för deras räkning.
- 226 När det gäller tribunalens beskrivning av CCCME som ”en enhet som företräder den kinesiska [gjutjärns]industrin som helhet”, ska det dessutom påpekas att CCCME, såsom framgår av punkt 446 i den överklagade domen, i sitt yttrande av den 15 september 2017 angående förordningen om preliminär tull klargjorde arten av sitt deltagande i antidumpningsundersökningen genom att förklara att ”CCCME:s intresse motsvarar hela den kinesiska gjutjärnsindustrins intresse. Detta intresse kan sammanfalla med de intressen som innehas av de olika kinesiska exporterande tillverkarna, och så är också ofta fallet, men det kan också vara skilt från och sträcka sig längre än dessa enskilda intressen. ... CCCME deltar i denna undersökning i syfte att tillvarata medlemmarnas och den (exporterande) kinesiska gjutjärnsindustrins kollektiva intresse, i motsats till medlemmarnas enskilda intressen. Dessa enskilda intressen tillvaratas av de olika (exporterande) kinesiska tillverkarna själva, av vilka några deltar enskilt i detta förfarande.”
- 227 CCCME angav således tydligt under förfarandet att CCCME deltog i förfarandet för den kinesiska exporterande gjutjärnsindustrins kollektiva intressen och inte för sina medlemmars eller andra företags enskilda intressen, vilket krävs för att den ska kunna utöva de senares processuella rättigheter.
- 228 De olika argument som klagandena har anfört, nämligen för det första att CCCME:s uttalanden har missuppfattats, för det andra att CCCME är en sammanslutning som företräder kinesiska exporterande tillverkare och för det tredje att CCCME har visat att den under det aktuella antidumpningsförfarandet försvarade den kinesiska gjutjärnsindustrin, vilket kommissionen har bekräftat, påverkar inte den bedömning som har gjorts i föregående punkt.
- 229 Inledningsvis visar inte kommissionens bedömning, i punkt 25 i den omtvistade förordningen, enligt vilken CCCME bland annat företräder den kinesiska gjutjärnsindustrin att tribunalen har missuppfattat den information som CCCME lämnade i yttrandet av den 15 september 2017 avseende förordningen om preliminär tull, vad gäller dess deltagande i det aktuella antidumpningsförfarandet. Vidare visar inte klagandenas övriga argument att CCCME deltog i förfarandet för att företräda de berörda företagens enskilda intressen. Slutligen visar inte den fullmakt som bifogats meddelandet av den 12 december 2016 om spridning av protokollet från mötet om tidig varning avseende unionens antidumpningsundersökning rörande import av gjutjärnsprodukter, som sökandena har åberopat, att CCCME kunde utöva dessa företags processuella rättigheter, eftersom det inte anges att den tillåter CCCME att företräda enskilda företag i dessa förfaranden och den endast utgör ett utkast till fullmakt.
- 230 Mot bakgrund av det ovan anförda tillämpade inte tribunalen ett felaktigt rättsligt kriterium och gjorde inte en felaktig rättslig klassificering när den slog fast att CCCME inte var behörig att åberopa åsidosättanden av dess medlemmars och de nio övriga klagandenas processuella rättigheter.

- 231 Av samtliga ovannämnda skäl kan talan inte vinna bifall såvitt avser den första delen av den femte grunden.
- 232 Följaktligen kan talan inte vinna bifall såvitt avser denna grund och följaktligen ska överklagandet ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- 233 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet avvisas eller ogillas. Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i rättegångsreglerna ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 234 Kommissionen och intervenienterna har yrkat att klagandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klagandena har tappat målet, ska kommissionens och intervenienternas yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

1) Överklagandet ogillas.

2) China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Heping Cast Co. Ltd Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory och Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som Europeiska kommissionen, EJ Picardie, Fondatel Lecomte, Fonderies Dechaumont, Fundiciones de Ódena SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint Gobain Construction Products UK Ltd, Saint Gobain PAM Canalisation och Ulefos Oy har haft.

Underskrifter